OJD-PGD: 6.017 exemplars | redacció: 657 165 047 – liniasantmarti@comunicacio21.com | anuncia't: 686 429 517 - publicitat@comunicacio21.com

A FONS pàgs 14 i 15
El drama de l'habitatge i els joves: una radiografia de la jungla immobiliària

EL BESÒS I EL MARESME pàg 8
José Manuel López, de l'AV Maresme: "El barri necessita un gran parc"

línia Sant Martí
11 anys
Novembre 2020 · Núm. 161 · liniasantmarti.cat

Exigeixen a Colau que impugni la subhasta del front marítim

Els veïns de la Vila Olímpica i la Barceloneta, ERC, JxCat i Cs denuncien que s'ha perdut patrimoni de la ciutat pàg 8

CENTRE PÚBLIC pàg 8
Cartells de clans de vigilància a les obres de l'escola Mar Bella

COMERÇ pàg 16
El Gremi de Restauració reclama la dimissió de la consellera Alba Vergés

NOVA SECCIÓ D'OPINIÓ
Amb articles de Jordi Muñoz, Josep Martí i Dolors Sabater pàgs 4-7

Noves mesures per aturar l'increment de casos de COVID-19 a Catalunya

Mobilitat

- **Municipis:** restringida l'entrada i sortida des de les 06:00 h del divendres fins a les 06:00 h del dilluns.
- **Territori de Catalunya:** restringida l'entrada i sortida sense motiu justificat.

Consulteu les excepcions a canalsalut

Confinament nocturn

- No es pot circular pel carrer **de les 22:00 h a les 06:00 h**

Activitats socials

6 màxim

Bombolles de convivència i bombolles ampliades habituals.

Esports

- **Tancades:** instal·lacions esportives a excepció d'entrenaments i competicions professionals.
- **Esports individuals:** permesos a l'aire lliure entre municipis termeners.

Activitats culturals i recreatives

- **Oberts:** museus i sales d'exposició al **33%** d'aforament.
- **Oberts:** parcs infantils (se'n pot fer ús fins a les 20:00 h).
- **Tancats:** espais infantils lúdics interiors, festes majors, bingos, casinos i sales de joc.
- **Tancats:** cinemes, teatres, auditoris i sales de concerts.

Comerços i centres comercials

- **30%** de l'aforament en comerç de menys de 800 m² i mercats no sedentaris.
- **Tancats:** centres comercials, excepte farmàcies, ortopèdies, òptiques, centres veterinaris i alimentació que es trobin a dins.
- **Tancats:** serveis de bellesa, excepte perruqueries.

Actes religiosos i cerimònies civils

- **30%** de l'aforament.
- 31 d'octubre i 1 de novembre: sense restricció de mobilitat als cementiris.

Hostaleria, restauració i hotels

- **Tancats:** només **lliurament a domicili fins a les 23:00 h** o recollida amb cita prèvia.
- **Hotels:** restaurants oberts només a clients.

Universitats i escoles

- **Universitats:** la docència teòrica ha de ser en **format virtual.**
- **Batxillerat i cicles formatius:** reducció de l'activitat presencial.
- **Oberts:** escoles i instituts.
- **Suspeses:** activitats extraescolars i esportives no organitzades pels centres educatius.

Empreses

- **Teletreball** excepte quan no és possible.
- **Suspesos:** congressos, convencions i fires.

Per a més informació, consulteu **canalsalut.gencat.cat/coronavirus**

/Salut

Generalitat de Catalunya

7,5 Milions de futurs

La pandèmia del coronavirus afecta també la salut mental. Foto: Pexels

La salut més oblidada

» El govern municipal posa en marxa grups de suport emocional i d'acompanyament al dol

» Angoixa, malestar o ràbia, els sentiments que està provocant la segona onada de la pandèmia

Anna Utiel
BARCELONA

"La majoria de consultes que rep l'atenció primària tenen a veure amb l'angoixa, l'estrès... i no es tracten des de la psicologia, sinó des de la farmacologia". Ho diu la psicòloga Lola González, que lamenta que la salut mental hagi estat sempre "oblidada", també durant una crisi sanitària que ha tingut greus efectes emocionals, com l'anomenada "fatiga pandèmica" que ja afecta un 60% de la població segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

Conscient d'això, l'Ajuntament ha fet un pas més per donar a la salut emocional la importància que es mereix. Amb la col·laboració del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya (COPC), i en el marc del pla de xoc en salut mental que va engegar el mes de maig, el consistori ha activat aquest novembre tres grups d'acompanyament al dol i cinc grups de suport emocional per fer front a l'impacte de la segona onada de la pandèmia.

"A la por i la incertesa de la primera onada ara cal sumar-hi sentiments com l'angoixa, el malestar o la ràbia", va explicar la regidora de Salut, Envelliment i Cures, Gemma Tarafa, en la roda de premsa per presentar les noves mesures. D'altra banda, va recordar que durant la primavera hi va haver "un excés de mortalitat a la ciutat de més de 3.500 persones" i que, per tant, "molta gent no va poder ni ha pogut viure el dol com hauria desitjat".

González, que té experiència gestionant grups d'acompanyament al dol, afirma que són "molt necessaris" per evitar la solitud i l'aïllament que es pot patir després de perdre un ésser estimat. "Si no tenim algú que ens escolti, el sentiment se'ns acaba quedant a dins: necessitem posar-hi paraules i veure que hi ha gent que empatitza", afegeix.

"SOLUCIONS PRÀCTIQUES"

En el cas dels grups de suport emocional, en canvi, es mostra una mica més crítica. "Ara mateix hi ha incertesa en els aspectes més bàsics –per exemple, hi ha qui encara no ha cobrat l'ERTO– i, quan la gent no té les necessitats cobertes, calen més solucions pràctiques que no pas grups de suport", admet. "No poder pagar el lloguer i haver de fer front a un desnonament no ho resols amb un grup de suport", conclou.

El servei d'atenció a joves arribarà a tots els districtes

JOVENTUT ▸ Més de la meitat dels barcelonins d'entre 15 i 34 anys asseguren que la pandèmia i el confinament els ha afectat psicològicament, segons l'Enquesta a la Joventut de Barcelona 2020. El 60% dels enquestats creu que la crisi del coronavirus els afectarà de manera negativa o molt negativa en el futur.

En aquest context, l'Ajuntament ha decidit estendre el servei Konsulta'm d'atenció psicològica a joves i adolescents a tots els districtes abans que acabi l'any, amb la creació de dos nous punts d'atenció a Gràcia i l'Eixample. Aquests espais tenen l'objectiu de "detectar i atendre de forma preventiva el patiment psicològic i els problemes de salut mental" entre els joves.

Per entendre la seva situació, la psicòloga Lola González recorda que es troben "en un cicle vital en què la socialització és la clau" i qüestiona les mesures que s'han pres en aquest sentit: "Només hi ha hagut prohibició i no els han proposat alternatives. Això s'hauria de treballar perquè els joves tenen molta capacitat de resiliència", apunta.

La lupa

La metròpoli després de la pandèmia

per Jordi Muñoz

La regió metropolitana de Barcelona realment existent no està delimitada ni per fronteres naturals ni per una divisió administrativa clara. El que la defineix és una realitat social i econòmica: la mobilitat de la població i la distribució en el territori de les activitats socials i econòmiques. I és una realitat viva i canviant. Ara, la pregunta inevitable és quin efecte tindrà la pandèmia en aquesta realitat metropolitana. Com serà la regió metropolitana després d'aquest terratrèmol pandèmic? Ara mateix, enmig de la segona onada de la pandèmia, és difícil saber-ho amb claredat. Però algunes coses sí que hem anat veient.

La primera, i potser la més important, és l'aturada abrupta d'un dels sectors econòmics que més pes havia guanyat en les darreres dècades: el turisme. Pràcticament tots els sectors econòmics estan patint la crisi. Però el turisme, i totes les activitats que ha anat alimentant els darrers anys, ho és especialment. Això té, evidentment, un gran cost en llocs de feina, és clar. Després de les víctimes de la Covid, la principal ferida que deixarà la pandèmia són, sense dubte, l'atur i la pobresa que pot generar.

Però tot això està deixant, també, ferides físiques a les ciutats: hotels tancats i barrats. Carrers i espais urbans buits i desolats. Comerços amb les persianes abaixades i els cartells de traspàs. La ciutadania, que havia estat desplaçada dels llocs de més intensitat turística, ha canviat ja els hàbits i difícilment recuperarà l'espai buit que deixa el turisme a llocs com la Rambla de Barcelona o el barri Gòtic si no hi ha intervencions públiques ambicioses.

A banda de l'aturada del turisme, un altre efecte que cal mirar atentament és la generalització del teletreball. No sabem què en quedarà després de la pandèmia, de tot això. Però és raonable pensar que hi pot haver un cert interès, per part de les empreses i institucions i per part dels treballadors i treballadores que ho puguin fer, de mantenir el teletreball totalment o parcialment. Això deixarà moltes oficines, i espais reservats a oficines, buits a les ciutats. Caldrà una reacció ràpida dels responsables polítics per evitar l'abandonament i la degradació d'aquests espais i per afavorir el seu reciclatge com a habitatges, de tal manera que es pugui contribuir a pal·liar el problema de manca d'habitatge que patim.

Potser en uns anys pràcticament tot Catalunya serà, de facto, regió metropolitana de Barcelona

Però el teletreball no només deixarà oficines buides: també redueix la mobilitat de la població. I en el mitjà termini podria contribuir a expandir les fronteres de la regió metropolitana. Perquè si has d'anar a treballar a Barcelona un dia o dos a la setmana, en lloc de cinc, és més fàcil plantejar-se anar a viure més lluny. Això pot tenir un cert efecte de reequilibri de la població. I si va acompanyat de polítiques actives que ho afavoreixin podria alterar de manera substancial i positiva el que entenem per regió metropolitana. Això no passarà immediatament, però potser en uns anys haurem canviat el concepte i pràcticament tot Catalunya serà, de facto, regió metropolitana de Barcelona.

Aquesta perspectiva no hauria d'espantar ningú: al contrari. Una regió metropolitana ampliada haurà de ser necessàriament més policèntrica. I haurà de pensar-se amb la mirada posada a l'equilibri territorial i la qualitat de vida de tothom. Potser viurem diàriament en espais de proximitat i no ens haurem de moure tant (la ciutat dels 10 minuts, que en diuen a París). Però estarem connectats en xarxa amb un espai social, cultural i econòmic molt més gran.

Tots aquests reptes, que han estat ben identificats per urbanistes, geògrafs i economistes, necessiten respostes polítiques i impuls públic. I tenim un cert problema de desencaix institucional. Perquè l'Àrea Metropolitana de Barcelona només cobreix 36 municipis i 3,2 milions d'habitants, quan la metròpoli real està conformada, almenys, per 164 municipis i més de 5 milions de persones. A Madrid la regió metropolitana coincideix força amb els límits de la comunitat autònoma i, per tant, el govern metropolità està clar quin és. Però a Catalunya aquesta coincidència encara no es dona. Si l'AMB és massa petita, i la comunitat autònoma massa gran, potser el que cal és reformar la primera i convertir-la en un òrgan molt més ampli, que cobreixi almenys els 164 municipis. Només si ens dotem dels instruments polítics i institucionals necessaris podrem afrontar els reptes que ens planteja aquesta pandèmia.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@ClaudiaRiusL

Només el 19,6% de la població barcelonina jove té el català com a llengua habitual. El Govern ha d'actualitzar els seus plans, l'Ajuntament ha de posar-se a fer campanyes i a dotar els barris d'eines lingüístiques i la Diputació de Barcelona hi ha de destinar diners urgentment.

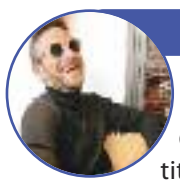

@maiolroger

Per què el conseller Chakir El Homrani destitueix els responsables del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, si el canvi de competències de residències era simplement "prioritzar l'atenció sanitària" i la crisi dels autònoms era culpa d'un altre departament?

@s_parias

El chico que me acaba de poner el wifi me ha mendigado que le ponga un 10 cuando me llegue la encuesta de satisfacción. Le digo que por supuesto y que esas encuestas me parecen fatal, y me cuenta que, si alguien les pone un 8 o menos, les quitan dinero del sueldo. A esto hemos llegado.

@AlbertLloreta

Hi ha una actitud política catalana que consisteix a ser els bons nens *empollons* i sacrificats: si ens demanen un 10, treure un 12; si tanquen a les 23h, aquí a les 22h... És una pulsió reaccionària i infructífera que supleix instintivament l'absència de poder, i la paguem tots.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Júlia Gamissans (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Albert Ribas (Barcelona), Anna Utiel (Montserratí) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Dipòsit Legal: B 28126-2010 Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat
Difusió controlada

Els semàfors

AV Vila Olímpica

L'Associació de Veïns de la Vila Olímpica ha tornat a denunciar que la subhasta del front marítim per part de l'Estat suposa una pèrdua molt important per al patrimoni de la ciutat. L'entitat demana a Colau que la impugni.

pàgina 8

Consorci Educació

El Consorci d'Educació de Barcelona ha donat les culpes a l'empresa constructora pel fet que a les obres d'ampliació de l'escola pública Mar Bella hi hagués cartells de vigilància d'un clan gitano, una activitat que no està reglada.

pàgina 8

Handbol Poblenou

El canvi entre l'octubre i l'inici d'aquest mes ha coincidit amb una gran millora dels resultats del conjunt poblenoví. Dues victòries (l'equip està invicte a casa) i un empat han catapultat el Poblenou cap a la zona alta del seu grup de Primera Estatal.

pàgina 20

El + llegit líniaSantMartí.cat

1. *Els paradistes dels Encants, indignats amb el tancament*
2. *Reclamen a Colau que impugni la subhasta del front marítim*
3. *Cartells de clans de vigilància a les obres de l'escola pública Mar Bella*
4. *Jordi Giró (AV Vila Olímpica): "La subhasta del Front Marítim és inadmissible"*
5. *JxCat posa en marxa una campanya per reivindicar el comerç de barri*

Tribuna

L'habitatge, peça clau

per Ernest Maragall i Eva Baró (ERC Barcelona)

Garantir l'accés a l'habitatge és garantir un espai de seguretat, protecció i dignitat per a moltes famílies. En aquest sentit, la dificultat per accedir a un habitatge genera desigualtat i pot revertir en un increment de la pobresa, falta d'oportunitats i risc d'exclusió social, a més de complicar l'emancipació del jovent i el desenvolupament d'un projecte vital propi.

Per això és tan important que totes les administracions s'impliquin en la lluita pel dret a l'habitatge i hi posin les eines i els recursos legals i econòmics necessaris. Sense això, difícilment tindran èxit les polítiques públiques de lluita contra la pobresa i l'exclusió. Perquè tenir una llar on sentir-se segur, protegit, on compartir, conviure i des d'on desplegar el propi projecte vital és la peça clau de l'estat del benestar.

Cal l'impuls de polítiques públiques molt diverses: des de noves regulacions que blindin el dret a l'habitatge i més inversió de recursos públics fins al foment de la col·laboració público-privada per incrementar l'oferta d'habitatge assequible. Sense oblidar els bancs, que tenen un deute moral, social i econòmic amb la ciutadania des que el 2008 foren rescatats amb diners públics.

Dos bons exemples de polítiques públiques que empenyen en la direcció que defensem són les mesures impulsades des del Govern català i el Parlament de Catalunya: la llei de regulació del preu dels lloguers i la modificació de llei per obligar la Sareb (o banc dolent) a garantir el retorn social del rescat bancari. Dues mesures que posen al centre la ciutadania, com ho és també el decret llei urgent per suspendre els desnonaments de grans tenidors a col·lectius vulnerables que no disposin d'una alternativa en forma de lloguer social. Una acció valenta per compensar la paràlisi del govern estatal.

També a Barcelona estem aprofitant totes les escletxes al nostre abast per contribuir a millorar les condicions d'accés a l'habitatge. En un any i mig de mandat, des d'Esquerra hem impulsat diferents mesures, com la comissió que ha estudiat la idoneïtat de regular els preus dels lloguers de l'habitatge a Barcelona i la seva àrea metropolitana. També hem arrancat el compromís polític del govern municipal per fer unes ordenances que facilitin el trànsit dels habitatges que tenen actualment un ús turístic cap a l'ús residencial, lleials a la funció social que ha de tenir tot habitatge.

Hem denunciat el problema de l'infrahabitatge que pateixen molts ciutadans de Barcelona; hem evitat la privatització de solars públics on s'havia de fer habitatge protegit i estem exigint per terra, mar i aire que el govern municipal, que té els mateixos colors polítics que el govern de l'Estat, impulsi la moratòria universal de desnonaments per a totes les persones vulnerables (independentment de la causa d'aquesta vulnerabilitat) mentre duri la crisi.

A més, vam condicionar l'aprovació del pressupost del 2020 a la creació d'un fons de 50 milions per adquirir habitatge per al parc públic i social i a reforçar les Oficines d'Habitatge, ja al límit del col·lapse abans que arribés la pandèmia. Finalment, hem emplaçat a modificar la LEC per impedir aquelles demandes de desnonaments sense que el demandant acrediti haver ofert un lloguer social i hem demanat un pla de xoc per a l'emergència habitacional que viu Barcelona, per proporcionar solucions de reallotjament dignes per a les famílies i sostenibles per al consistori, evitant l'ús crònic de pensions.

Sorprenentment, moltes d'aquestes mesures han estat rebudes sense cap entusiasme per part del govern municipal. Però, en tot cas, el nostre objectiu és ser útils als ciutadans i ajudar-los tant com sigui possible, especialment davant una situació de pandèmia com la que estem vivint. Per això no pararem de treballar en la línia, amb la intensitat i amb el compromís republicà amb el qual hem treballat d'ençà que vam guanyar les eleccions municipals a Barcelona el maig del 2019.

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: **opinio@comunicacio21.com**

A les xarxes

#OberturaDilluns23?

@agenciaacn: Restauració al 30% i esport a l'aire lliure i cultura al 50%, aquesta és la primera fase de l'esborrany del pla de desescalada.

#FusióBBVA-Sabadell

@Albertmvidal: N'hem parlat amb molta gent i en parlarem més, però hi ha unanimitat: operació dolenta per a l'economia catalana i molt dura per als treballadors.

#PfizerOModerna

@gmnzgerard: La vacuna de Moderna presenta els mateixos resultats (fins i tot millors) que la de Pfizer-BioNtech! L'hivern del 2021 serà totalment diferent d'aquest.

Mirada pròpia

Xoc de models policials

per Dolors Sabater

La sentència que absol el major dels Mossos d'Esquadra de Catalunya, Josep Lluís Trapero, juntament amb la cúpula dels Mossos d'Esquadra de l'1-O, Teresa Laplana, Pere Soler i César Puig, de les acusacions pels fets de setembre i d'octubre de 2017 és tan ferma, tan sòlida, que ni tan sols la fiscalia la podrà recórrer. El més potent de la sentència és que es basa en el model policial. Els Mossos van complir estrictament la legalitat aquell dia, i per això no van exercir violència contra la població pacíficament concentrada. Van aplicar els criteris estrictes de proporcionalitat, oportunitat i congruència per evitar un mal major. Seguint la norma. Que el poder judicial dicti sentències justes amb arguments escrupolosament tècnics hauria de ser norma. Però que dins la causa general contra l'independentisme la Sala de lo Penal de l'Audiència Nacional hagi dictat una sentència justa esdevé la notícia. Bona notícia, i notícia bomba, perquè deixa al descobert la trama criminal d'aquesta causa general, obre el camí a assenyalar que l'actuació violenta dels altres cossos policials sí que va ser delictiva i posa en evidència que la presó del conseller Forn no té cap altra base que la venjança política. De retop, però, posa els mateixos Mossos davant del mirall, en un moment en què aquest cos, especialment pel que fa a les unitats d'ordre públic (antiavalots), ha abandonat precisament el model policial de proporcionalitat, oportunitat i congruència que absol els dirigents de 2017.

En la causa general contra l'Independentisme, l'acusació plantejava un xoc entre el cos de Mossos passivament favorables al referèndum i la Guàrdia Civil i la Policia Nacional bel·ligerant fins i tot físicament contra els votants. I el xoc va existir, sí, però entre dos models policials contraposats: l'exercici del poder policial dins l'estricta legalitat dels primers i l'aplicació d'abusos i brutalitat policial descontrolada dels dos segons.

Perquè existeix un model policial concebut com a servei públic que té un funcionament democràtic i es regeix per estrictes normes en l'ús de la violència. És el model policial legal que estableix normes estrictament democràtiques i garantistes per evitar abusos o perseguir-los quan es produeixen. Abusos policials, un problema etern i universal que afecta tot tipus de cossos policials. Una societat no és lliure si la ciutadania no pot vigilar la policia, afirma l'activista de l'organització Wecopwatch, Jacob Crawford, que

fa servir el vídeo per a documentar els abusos policials als Estats Units. Però vigilar i controlar els abusos policials requereix confiança en aquest marc legal, una confiança que, en el cas de Catalunya, va quedar esmicolada a partir de l'*a por ellos* de l'1 d'octubre de 2017. Perquè desemmascarar abusos, corrupteles i comportaments viciats mai és tasca fàcil, però en un marc garantista és possible. Casos com la condemna de Jordi Arasa per la violència contra els manifestants del 15M o les destitucions i imputacions i l'impuls per la prohibició de l'ús de pilotes de goma en el cas d'Esther Quintana generaven certa esperança. Transmetien a la població el potent missatge que hi ha mecanismes efectius contra la impunitat i els abusos policials.

L'*a por ellos* de fa tres anys estableix un règim d'impunitat policial promogut per la Guàrdia Civil i la Policia Nacional espanyola, amb el suport del poder polític i judicial, que merma la seguretat ciutadana i la confiança a poder-se defensar dels abusos policials. La connivència judicial i política no només no persegueix la policia que actua saltant-se descaradament les normes de proporcionalitat, oportunitat i congruència, sinó que garanteix la seva impunitat i l'aplaudeix, premia i condecora. Hi ha impunitat i hi ha pèrdua de confiança ciutadana en el garantisme dels drets. Els cossos policials, especialment els d'ordre públic, tenen un caràcter essencialment repressiu. Ho veiem cada setmana en les protestes per aturar desnonaments i cada vegada que exercim el dret a la protesta i ens manifestem pels nostres drets. Caldrà treballar perquè l'efecte revulsiu que pot tenir la sentència absolutòria a favor de Trapero i la cúpula dels Mossos comenci a revertir aquest règim d'impunitat.

Des dels valors republicans només es pot concebre el poder judicial completament separat del poder polític i el model policial lligat al judicial i no al polític. Però des del poder polític es té la responsabilitat d'establir models de seguretat humana i models policials professionals, democràtics, garantistes, que funcionin com un servei públic i mai com un poder al servei d'una ideologia. El perill de cossos policials partidistes i connivents amb ideologies d'extrema dreta és una de les principals amenaces contra la seguretat ciutadana que cal combatre a tots nivells, també el local. A Badalona ho coneixem bé. Per això és tan important centrar el debat en els models de seguretat i els models policials.

Les millors perles

per Anna Utiel

Cànnabis, amfetamina, metamfetamina, heroïna i cocaïna. En tot això ha donat positiu un conductor navarrès que, a més, no tenia assegurança, no havia passat la ITV des de 2017, duia arma blanca i haixix i s'havia saltat confinament i toc de queda.

La missió per posar en òrbita el satèl·lit espanyol Ingenio ha fracassat. El coet Vega, que transportava aquest i un altre satèl·lit, s'ha desviat de la trajectòria poc després de l'enlairament. Vuit minuts, concretament.

Netflix Espanya pregunta als usuaris de Twitter per què s'hauria de fer una sèrie sobre la seva vida. "A veure, per on començo?", respon Josep Maria Mainat. A Netflix (com a la xarxa en general) li ha agradat la idea i ja ha triat títol: *El cas Mainat*.

Les rates del cel. Així és com molta gent anomena els coloms. Segurament no dirien el mateix del colom missatger belga pel qual han pagat més d'un milió i mig d'euros. Es diu New Kim i ha batut un rècord.

Albert Segura / ACN

LA FOTO

Tribuna

Especuladors: ells i també nosaltres

per Josep Martí Blanch

Afrontar el problema de l'habitatge – sigui en règim de lloguer o l'accés a la seva propietat– des del prejudici ideològic és el més comú i també la millor manera de no aportar-hi cap remei efectiu. Per a uns, els de tarannà liberal, el mercat ja posarà tard o d'hora les coses a lloc. L'antecedent més remarcable d'aquest tipus de fracàs és la normativa de liberalització del sol que va promoure el govern conservador de José María Aznar a la segona dècada dels noranta.

La combinació d'aquella normativa liberalitzadora, més la progressiva baixada del tipus d'interès que facilitava en extrem l'accés al crèdit, sumant-hi d'afegit una banca que va deixar de fer els deures, va posar en marxa una espiral de pujada de preus dels immobles que va fer entrar tota Espanya, Catalunya inclosa, en una bogeria del totxo que ja no s'acabaria fins a l'explosió de la bombolla immobiliària a finals de la primera dècada del segle XXI.

Tothom que va poder va participar d'aquella orgia de diners vinculats a la construcció de vivenda (o de les transmissions dels habitatges de segona mà aprofitant la pujada de preus). Les administracions es finançaven via requalificacions i impostos –plusvàlues, actes jurídics documentats, etc.– i qui podia –també el ciutadà comú– especulava. Ens convertírem en un país d'especuladors sota la lògica de "els pisos no baixaran mai de preu". El mercat va petar quan tancàvem i la bombolla va rebentar empastifant-ho tot. Els pisos van baixar de preu, però no fins a on ho haguessin fet si s'hagués deixat actuar el mercat. L'estat va sortir al rescat de caixes i bancs, arruïnats per la seva mala gestió del risc immobiliari, i es va estabilitzar el preu dels habitatges de manera artificial. Es van salvar els estalvis de molta gent fent-ho, però a costelles de les noves generacions, que veien com els salaris quedaven estancats i sortíem de la crisi devaluant el preu del treball mentre es mantenia o tornava a pujar artificialment el preu dels habitatges.

Des de l'esquerra les coses tampoc han estat millor. Barcelona, per exemple, deixant de banda un únic mandat de Xavier Trias, sempre ha estat en mans de projectes polítics anomenats progressistes. I la ciutat, com totes les altres, també va decidir nodrir-se de l'especulació i la transformació d'algunes zones. Lluny d'incorporar una oferta rellevant d'habitatge públic, sempre es va mostrar còmoda amb el trinomi especulació-construcció-recaptació. Diguem que el que ha diferenciat les polítiques de dretes de les d'esquerres, també actualment, ha estat senzillament que mentre els primers no s'han amagat mai de considerar l'habitatge com un bé qualsevol i, per tant, subjecte a l'apetit del mercat, l'esquerra ha dit una cosa però, a l'hora de la veritat, ha fet i s'ha comportat exactament de la mateixa manera.

Malgrat que tot això sigui prehistòria, el cert és que n'hem après poca cosa. Tant és així que vam deixar perdre la darrera oportunitat de gaudir d'un bon parc d'habitatge públic per destinar a lloguer amb els milers i milers de vivendes que van acabar en mans de l'estat amb la fallida de les caixes, més les que els bancs encara mantenen. Així que, fet i fet, estem molt pitjor que no pas estàvem.

A hores d'ara ja són només quatre els que neguen que la vivenda és un gran problema, tot i que els trets que es disparen per posar-hi solució no acaben d'encertar-la. Un exemple és la darrera llei de limitació dels preus del lloguer. Ja s'ha vist que, pocs mesos després de la seva aprovació, el que ha acabat passant és que s'ha reduït l'oferta disponible i han pujat els preus. De la mateixa manera, la vivenda en propietat en algunes zones ja està fora de l'abast de la majoria de ciutadans, particularment del jovent castigat amb salaris baixos i poques o gens expectatives que aquests millorin a curt i a mitjà termini.

Així doncs, què fem? El primer que hauríem d'entendre és que Barcelona i l'àrea metropolitana, i fins i tot una mica més enllà, haurien de ser vistes com un conjunt inseparable. Cal veure el mapa com un contínuum i, per tant, renunciar a les solucions autistes de municipi per municipi. Però això no seria suficient. El segon pas rau en la necessitat de disposar d'un gran parc d'habitatge públic. I això passa per comprar-ne i construir-ne. Tampoc en això s'estan fent els deures.

Una altra solució seria legislar de manera valenta sobre els límits de l'especulació immobiliària. Aquí els marges són estrets, per les directives comunitàries, però ja que el problema no és només local i és el mateix a les grans conurbacions europees –Madrid, Londres, París, Berlín, etc.–, potser aniria sent hora de situar l'habitatge fora de la mà invisible del mercat i atrevir-se a marcar els límits que estem disposats a suportar en l'especulació –que no inversió– d'arrel immobiliària.

Les fórmules per aconseguir-ho obligarien a canviar un munt de legislació, però sembla raonable pensar que, en entorns d'inflació controlada, la rendibilitat de les inversions en totxo residencial hauria de limitar-se. Però no sembla que les coses hagin d'anar per aquí. Ni tenim parc públic d'habitatge ni hi ha la voluntat i tampoc la capacitat de posar límits a l'especulació. I això darrer, amics i amigues, també val per a tots nosaltres. Perquè un altre problema, i no menor, quan parlem d'habitatge és l'especulador en potència que tots i cadascun portem a dins de nosaltres mateixos.

> ***"El que ha diferenciat les polítiques de dretes de les d'esquerres, també actualment, ha estat que mentre els primers no s'han amagat mai de considerar l'habitatge com un bé qualsevol i, per tant, subjecte a l'apetit del mercat, l'esquerra ha dit una cosa però, a l'hora de la veritat, ha fet i s'ha comportat exactament de la mateixa manera"***

Flaixos

@orioldebalanzo: Veient l'evolució, entenc que la 8a vacuna tindrà una efectivitat del 124% i que es podrà conservar a 210 graus aprofitant el forn mentre fas escalivada.

@tonivall: No hi ha diners per als autònoms, ni per contractar més infermeres, etc. Hi ha 1.400.000 euros en dietes per als diputats per pagar desplaçaments que no es fan.

@carlappuig_: Comença ja la desescalada per deixar-nos, per fi, lliures per les festes de Nadal i tornar-nos a tancar el 20 de gener.

Sant Martí

líniaSantMartí.cat Novembre 2020

22@ | Els veïns presentaran al·legacions

L'AV del Poblenou presentarà al·legacions al pla aprovat per l'Ajuntament per a la transformació del 22@. L'entitat considera que el nou pla hauria d'incloure "molt més habitatge assequible, menys turisme i més activitat econòmica diversa".

Reclamen a Colau que impugni la subhasta del front marítim

» Les associacions de veïns de la Vila Olímpica i la Barceloneta, ERC, JxCat i Cs denuncien que s'ha perdut un patrimoni de la ciutat

PATRIMONI ▸ Les associacions de veïns de la Vila Olímpica i de la Barceloneta, juntament amb la FAVB i els grups municipals de Cs, ERC i JxCat, van exigir el 17 de novembre a l'Ajuntament que impugni la subhasta de locals feta per l'Estat el 19 d'octubre i que va acabar amb 24 dels 26 lots en mans de l'empresa propietària de l'Hotel Arts.

En un manifest denuncien que l'operació s'ha fet "d'esquena als interessos de Barcelona" i que el govern municipal no ha complert els compromisos adquirits en el mandat anterior. "Aquesta subhasta ens ha deixat sense la capacitat de gestionar i mantenir un patrimoni pagat pels barcelonins que ara s'ha privatitzat", afegeixen.

Al mateix document exposen que aquest patrimoni "ha estat sufragat i mantingut per l'Ajuntament durant 31 anys" i lamenten que fent la subhasta "s'ha apostat per un model d'oci nocturn que crea molts conflictes i problemes al veïnat de la Vila Olímpica i la Barceloneta i també a l'Hospital del Mar". Al mateix temps, reclamen "transparència" per conèixer "quin tipus d'acord" ha fet el consistori amb el govern espanyol.

Un moment de la roda de premsa d'ahir. Foto: Miquel Codolar/ACN

"VENDRE MALAMENT"

Durant la compareixença, el president de l'AV Vila Olímpica, Jordi Giró, va denunciar que "sempre ens havien dit que no estaven disposats a vendre patrimoni, i això és una venda en tota regla". A banda, Giró va afegir que "no hi ha dret que a més de vendre el patrimoni el venguem malament". Per la seva banda, Manel Martínez, vicepresident de l'AV Barceloneta, va assegurar que l'Ajuntament "ha de tenir molta més força, voluntat i determinació per defensar el que és de tots".

Versió reduïda de la Festa Major del Clot i Camp de l'Arpa

CELEBRACIÓ ▸ La Festa Major del Clot i Camp de l'Arpa va arrencar el passat 5 de novembre en el que és una edició molt reduïda a causa de la pandèmia. La celebració s'allargarà fins a finals de novembre.

El tret de sortida es va fer amb l'estrena de l'exposició 'El Clot-Camp de l'Arpa desaparegut' a la Farinera del Clot, mentre que dos dies després va començar el concurs de guarniments de balcons, que va durar fins al 15 de novembre. El diumenge 8 va ser el torn del pregó i els versots, que es va fer pel canal de Youtube de la Federació d'Entitats. El mateix dia també van tenir lloc els focs artificials, mentre que el dia 11 es va fer la presentació del traster comunitari.

Algunes activitats més que es van fer entre els dies 12 i 17 van ser el concurs de pintura ràpida, la fira d'artesans, els versots satírics, el concert digital de reggae o el taller d'aprofitament alimentari. Per últim, el dia 28 de novembre es farà la fira d'artesans.

Cartells de clans de vigilància a les obres de l'escola Mar Bella

SEGURETAT ▸ Qualsevol veí que fins fa pocs dies passés pel costat de les obres d'ampliació de l'escola pública Mar Bella, situada a la plaça de Sant Bernat Calbó del Poblenou, podia veure un parell de cartells d'un clan gitano que es dedica a la vigilància d'obres. Els cartells, com d'altres que es poden veure en diferents obres de la ciutat, consistien en la bandera gitana i, en aquest cas, tenien la inscripció de 'Los Vascos'. Es tracta d'un servei de vigilància no regulat que des de fa anys és una pràctica habitual.

Des del Consorci d'Educació de Barcelona, preguntats per aquesta situació a l'escola Mar Bella, es treuen la responsabilitat de sobre i l'atribueixen a la constructora, que en aquest cas és Eurocatalana.

La responsable de l'obra, tot i admetre la presència dels cartells, nega que l'empresa hagi contractat els serveis de 'Los Vascos'. "Ens van anar insistint des que vam arribar a l'obra però els hem donat llargues des del començament perquè no volíem el servei", afirma. Preguntats, doncs, perquè hi ha cartells a l'obra si no existeix aquest servei, responen que actualment ja no hi són –un canvi que arriba després que *Línia Sant Martí* es posés en contacte per primer cop amb la constructora–.

El Maresme reivindica un gran parc per al barri

ESPAI PÚBLIC ▸ Els veïns del barri del Besòs i el Maresme han aprofitat que el desenvolupament del 22@ és una de les grans qüestions que afecta el districte per reivindicar un gran parc per al barri.

Des de l'Associació de Veïns Maresme recorden que al barri hi ha diferents solars de propietat municipal que ara mateix no tenen cap ús. El president de l'entitat, José Manuel López, afirma a *Línia Sant Martí* que el barri "necessita una expansió verda, especialment en un context com l'actual". López crítica que mai se'ls va convidar al procés participatiu del 22@. "És una pena que no se'ns tinguin en compte", afegeix. Sobre la ubicació del parc, l'entitat proposa l'illa formada pels carrers Puigcerdà, Cristòbal de Moura, Josep Pla i Marroc. "Seria un projecte de ciutat més enllà del barri", conclou López.

El repte de l'aigua: combatre el canvi climàtic i generar ocupació de qualitat

Aigües de Barcelona treballa per a convertir la ciutat i la seva àrea metropolitana en un 'hub' mundial de resiliència climàtica i territorial que reactivi l'economia

El canvi climàtic avança imparable i cada minut compta. L'aigua, font de vida i origen de les civilitzacions mil·lenàries que van néixer en la conca del Mediterrani, juga un paper vital per a mitigar els efectes del canvi climàtic i per a construir territoris autosuficients i més independents de les condicions ambientals. Instaurar un nou cicle virtuós en el qual es reutilitzin tots els recursos, inclosos els hídrics, pot ser un gran motor que impulsi la reconstrucció econòmica i social necessària per a pal·liar els efectes de la pandèmia de la COVID-19.

El dia internacional contra el canvi climàtic, és un bon moment per a reflexionar sobre aquesta situació, però també per a proposar solucions. Aigües de Barcelona, precursora de l'economia circular, treballa perquè la ciutat i el seu entorn exerceixin un paper de lideratge davant el major repte col·lectiu, al costat de la crisi sanitària, que té per davant la humanitat. Actor clau en l'acció pel clima, la companyia basa la seva estratègia en el desenvolupament de solucions d'adaptació i mitigació al canvi climàtic, així com models d'economia circular i responsables amb el clima. Barcelona i la seva àrea metropolitana posseeixen el coneixement, l'experiència i la tecnologia per a convertir-se en campiona europea de la sostenibilitat i en un 'hub' mundial de referència en autosuficiència i resiliència hídrica, energètica, amb residu zero i amb plena adaptació al canvi climàtic.

Aigües de Barcelona vol continuar conscienciant en la lluita contra el canvi climàtic i en la defensa de la sostenibilitat del territori

En el marc del 'Pacte Verd' europeu (EU Green Deal), Barcelona té l'oportunitat de convertir la resiliència ambiental en un sector estratègic que serveixi de catalitzador per al seu ecosistema emprenedor, especialment en l'àrea de l'aigua i de les tecnologies verdes. Una manera de generar creixement sostenible i ocupació de qualitat. El sector de l'aigua com a motor d'una profunda transició econòmica i ecològica.

La conca del Mediterrani, que alberga una rica producció agrícola i d'aliments, és una zona de gran tensió hídrica, que s'ha disparat amb l'escalfament global. Davant aquest escenari resulta clau treballar en fonts alternatives, que generin recurs local, dotin als territoris de major independència de les condicions climàtiques o l'estat de les masses d'aigua i vetllin pels ecosistemes. La reutilització de l'aigua és una de les opcions imprescindibles per a fer front als impactes de les sequeres, i amb un gran potencial de desenvolupament, ja que en l'actualitat només es tornen a aprofitar a Espanya entre el 5 i el 12% de les aigües depurades. Apostar per l'aigua regenerada, exemple de l'economia circular, en l'àrea metropolitana de Barcelona permetria, per exemple, eliminar la dependència de fonts hídriques alienes al territori, com l'aigua del riu Ter. Donar una nova vida als residus també és bàsic. Els llots de les depuradores generen biometà, nova font de combustible 'verd'. Però no sols això. Les depuradores es transformen així en ecofactories autosuficients que generen energies alternatives, bàsicament d'origen solar, mitjançant la instal·lació de plaques fotovoltaiques.

Aigües de Barcelona, en una cita tan assenyalada com la d'avui, vol continuar conscienciant en la lluita contra el canvi climàtic i en la defensa de la sostenibilitat del territori. Però també ser proactiu, gràcies a la capacitat de plantejar projectes i inversions associats al cicle integral de l'aigua contribuïxin a una reconstrucció verda i digital, amb un nou model de creixement sostenible que generi ocupació de qualitat. Un futur diferent és possible.

la Barcelona desconeguda

Can Peguera o les cases barates més singulars

NOU BARRIS/ En els terrenys que antigament pertanyien a la masia de Can Peguera, a principis del segle XX es va edificar un conjunt residencial destinat a obrers que ben aviat es va conèixer amb el nom popular de les cases barates. Aquestes construccions senzilles d'una sola planta encara sobreviuen i fan de Can Peguera un dels barris més pintorescos del districte de Nou Barris.

EL BARRI DE LA MASIA

Antigament, el districte de Nou Barris era una zona rural amb masies disseminades. Als vessants del Turó de la Peira, i limitant amb Horta, hi havia la masia de Can Peguera, coneguda amb aquest nom perquè es dedicava a la fabricació de cola amb les resines de les abundants pinedes que creixien en els seus terrenys.

El barri de Can Peguera ha sobreviscut com a testimoni del passat, mantenint el seu caràcter obrer

No va ser fins a començaments del segle XX que la zona es va urbanitzar, primer amb algunes residències modernistes, de les quals encara en sobreviu alguna, i després amb habitatges humils.

L'any 1929, i amb la intenció d'allotjar els obrers que arribaven a Barcelona per treballar a les obres de l'Exposició Universal i a la construcció del metro, el Patronat Municipal de l'Habitatge va comprar els terrenys de l'antiga Can Peguera, que pertanyia al marquesat de Castellbell, i va projectar-hi quatre conjunts d'habitatges unifamiliars.

Alineades unes a tocar de les altres, amb un jardí petit a l'entrada i unes teulades senzilles, ben aviat van ser conegudes com les cases barates de Ramon Albó.

LES CASES DELS OBRERS

La construcció de les cases barates es va enllestir l'any 1931 i va donar com a resultat un conjunt d'illes amb un total de 534 cases. L'any 1947 es van construir 116 habitatges més i l'any 1949 s'hi van començar a aixecar blocs d'edificis, un dels quals es va ubicar al solar que va deixar precisament l'enderroc de l'antiga masia de Can Peguera.

En aquella època, el Patronat Municipal de l'Habitatge va construir altres conjunts de cases unifamiliars destinades a obrers a districtes com Sants-Montjuïc i Sant Andreu, però amb els anys es van anar substituint per blocs d'habitatges. Can Peguera, en canvi, ha sobreviscut com a testimoni del passat, mantenint el seu caràcter obrer i la seva singularitat. Amb tot, un regal per a qualsevol visitant.

La Vil·la Hèlius o Casa Grané: esclat de modernisme i esgrafiats florals

LES CORTS/ Aquesta casa d'estil modernista i aires de conte de fades va ser reformada completament entre els anys 1906 i 1908, segons projecte de l'arquitecte Manuel Joaquim Raspall i Mayol, quaranta anys després d'haver-se construït (el 1866). Com tantes altres edificacions del barri, era la residència d'estiueig d'una família burgesa. Situada al carrer Panamà, 13, hi destaquen els esgrafiats florals i els detalls ceràmics de la façana, així com la torratxa i la tribuna. Seguint la moda modernista del trencadís, la tanca exterior porta el nom de la casa escrit amb aquesta tècnica.

El fet que la burgesia barcelonina del principi del segle XX escollís la part alta de Pedralbes per instal·lar-hi les seves cases d'estiueig permet observar en l'actualitat alguns exemples de residències d'estils diferents. La Vil·la Hèlius o Casa Grané és un exemple modernista dels més reeixits de les Corts i actualment està inclosa dins del catàleg de patrimoni arquitectònic de Barcelona.

A la tanca perimetral exterior s'hi pot observar un bonic detall de trencadís amb el nom de la casa entre gira-sols. Actualment, la casa és visitable només per l'exterior.

Fra Ponce i el seu alumne: un homenatge als sordmuts

GRÀCIA/ Aquesta escultura, dedicada a Pedro Ponce de León, un monjo benedictí espanyol que va viure al segle XVI i va educar diversos infants sords, vol homenatjar la fonètica i la logopèdia. L'escultura de marbre del 1966, situada al passeig de Sant Joan, 210, recull una tendra escena que representa el monjo benedictí col·locant-se sobre el pit la petita mà del seu alumne per fer-li sentir les vibracions del tòrax, mentre la mirada del nen es concentra en el moviment de la boca del seu professor.

Ponce de León va ser pioner en l'ensenyament de l'escriptura als infants amb discapacitat auditiva.

Contingut patrocinat per l'Ajuntament de Barcelona Novembre 2020 líniaSantMartí.cat

@visitbarcelona
@VisitBCN_CAT
@visitbarcelona

la Barcelona desconeguda

El parc de la Pegaso: una illa de pau i desconnexió

SANT ANDREU/ La gran zona verda del barri de la Sagrera és el parc de la Pegaso, un terreny dedicat antigament a l'ús fabril i reconvertit, gràcies a l'acció veïnal, en uns jardins de vegetació exuberant. Amb zones d'arbrat, àrees de joc i un canal que serpenteja pel seu cor, el parc de la Pegaso és avui dia una illa de pau i desconnexió dins de la ciutat.

UN PARC AMB HISTÒRIA FABRIL

El passat industrial del barri de la Sagrera està molt vinculat a l'antiga fàbrica Hispano-Suiza, convertida, posteriorment, en l'ENASA. L'any 1902 la fàbrica d'automòbils Hispano-Suiza va adquirir els edificis de la societat Industrial Harinera Barcelonesa i va ampliar les instal·lacions per fabricar-hi automòbils de luxe i de competició. Els cotxes de la Hispano-Suiza van esdevenir els més elegants i prestigiosos del primer terç del segle XX. L'any 1946 el govern franquista va nacionalitzar la Hispano-Suiza, que va rebre el nom d'ENASA. La fàbrica va continuar l'elaboració de vehicles sota la marca Pegaso fins a l'any 1970 i va produir els famosos camions Pegaso.

Un cop va tancar les portes, els veïns en van reclamar els terrenys per al barri i van aconseguir que l'espai transitat abans pels obrers es convertís en un gran parc obert a tothom. Al carrer de la Sagrera encara resta en peu la portalada que donava accés a la fàbrica i que avui és l'entrada principal al pulmó verd del barri.

PASSEJAR I REPOSAR

A l'interior, l'ombra de les palmeres aixopluga un seguit de bancs de maó vist que conviden a llegir o a descansar abans d'endinsar-se més enllà. La vegetació frondosa que s'estén parc endins i un canal que inicia el seu trajecte una mica més enllà de la porta prometen un recorregut fresc i encisador. Els camins que s'obren entre zones boscoses, les esplanades envoltades per plataners, les pèrgoles i els parterres florits són algunes de les sorpreses que ofereix el parc.

Entre els elements més singulars destaca un pop gegant que forma part del pla transversal de l'Ajuntament *Ciutat jugable*. De fet, "el Pop de la Pegaso", com se'l coneix popularment, és una peça singular i molt coneguda entre els veïns i veïnes del barri. En aquest sentit, un poliesportiu i diverses àrees de joc infantil garanteixen que tothom faci del parc un espai per gaudir del seu temps de lleure.

Als visitants també els sorprendrà el llac que separa els dos espais en què es divideix el recinte, l'inferior i el superior, format per uns petits turons que són un homenatge als jardins dissenyats a finals del segle XIX per l'arquitecte Josep Fontserè.

La indústria de les bugaderes d'Horta encara es palpa al carrer d'Aiguafreda

HORTA–GUINARDÓ/ Apartat, tranquil, solitari i format per petites cases força antigues, podria arribar a semblar el carrer d'un poble. En algunes zones d'Horta sembla que no hagi passat el temps. Encara conserven l'encant del principi del segle XX. El carrer d'Aiguafreda n'és un exemple, i manté els safareigs que feien servir les dones per rentar la roba de les famílies benestants.

"CASES DE LES BUGADERES"

En el passat, els pous que hi havia a les cases d'aquest carrer proporcionaven aigua per rentar la roba en els safareigs que encara s'hi conserven. A les "cases de les bugaderes", les dones rentaven la roba de la pròpia llar, però també l'aliena per obtenir uns ingressos complementaris.

D'aquesta manera, a Horta, des del començament del segle XVII i fins ben entrat el segle XX, hi va haver una indústria casolana de rentar roba –bàsicament la de la gent benestant de Barcelona, que es podia permetre pagar la feina que no podia fer a casa–. Molta roba bruta arribava per la carretera de Barcelona a Horta.

I és que a la Barcelona emmurallada i amb manca d'aigua i espai, la burgesia va decidir donar la roba per rentar a les bugaderes d'Horta, un servei que a poc a poc es va anar incrementant fins a arribar, a l'inici del segle XVIII, a 80 petites indústries que els dilluns recollien la roba i la tornaven els dissabtes després d'un ampli procés de neteja, una pràctica que es va estendre fins al principi del segle XX.

Ciutat Vella

L'herboristeria més antiga de Catalunya

Situada a tocar de la plaça Reial i fundada el 1818, a l'Herboristeria del Rei encara es poden trobar una gran varietat de plantes medicinals, tota mena d'olis essencials i, també, caramels, regalèssia i productes ecològics i de cosmètica natural. Al capdavant hi ha la Trinitat Sabatés, reconeguda per la Generalitat com a Mestra Herbolària Artesana. Només n'hi ha dues a tot Catalunya.

PER A SES MAJESTATS

El fundador d'aquesta emblemàtica herboristeria, Josep Vilà, va ser nomenat per la reina Isabel II Herbolari de Cambra de SM la Reina. D'aquí en ve el nom. Ara, la seva propietària, Trinitat Sabatés, no serveix herbes al rei però continua al capdavant de la botiga amb tot l'amor pel seu ofici. Neta de pagesos, sempre ha estimat profundament la natura i va convertir la seva afició i passió en el seu *modus vivendi*.

LA FARMÀCIA D'ALTRES TEMPS

La Trinitat ja no cull les herbes a la muntanya –ho fan cultivadors professionals–, però les continua treballant de la manera tradicional, aplicant tot el coneixement dels mestres artesans. Al local manté les eines antigues amb què les tritura i barreja i segueix assessorant els clients que busquen remeis naturals per guarir els seus petits mals. La visita al local no és només un regal per a l'olfacte; cal aturar-se a observar atentament els detalls de la botiga, amb decoració vuitcentista.

Actualment està tancada per obres de restauració, però ben aviat tornarà a obrir fent bategar la història.

Vine!

Tria!

CONTACTA AMB NOSALTRES

Saps que ens pots trobar des del mòbil?

- *Entra a* **www.encantsnous.com**
- *Cerca els socis (et sortiran totes les botigues)*
- *Clica sobre les icones i contacta directament amb la botiga o servei*

Telèfon · *Recollida a la botiga*
WhatsApp · *Servei a domicili*
Venda on line

LOCALITZA

Al plànol interior trobaràs les botigues associades
Les icones indiquen si tenen:

Així podràs consultar els productes i serveis que tenen, i fer la teva comanda per telèfon, whatsApp o a través de la web.
Totes les botigues preparen les comandes perquè les passis a recollir, i cada botiga t'informarà de com fa el servei a domicili.

Busca!

Compra!

CONTACTA CON NOSOTROS

Sabes que nos puedes encontrar desde el móvil?

- *Entra en* **www.encantsnous.com**
- *Busca los socios (te saldrán todas las tiendas)*
- *Pulsa sobre los iconos y contacta directamente con la tienda o servicio*

Teléfono · *Recogida en tienda*
WhatsApp · *Servicio a domicilio*
Venta on line

LOCALIZA

En el plano interior encontrarás las tiendas asociadas
Los iconos indican si tienen:

Así podrás consultar los productos y servicios que tienen, y hacer tu pedido por teléfono, Whatsapp o a través de la web.
Todas las tiendas preparan los pedidos para que los pases a recoger, y cada tienda te informará de cómo hace el servicio a domicilio.

Suma't a
Encantsnous
Eix Comercial

Tens una botiga o servei?

Volem que aquest sigui un barri agradable per passejar, que enforteixi les relacions entre els veïn@s, que doni vida als carrers, i on el comerç estableixi un vincle més proper i humà amb els client@s oferint un servei professional, de qualitat i personalitzat.

Per això volem que formis part del nostre projecte, perquè junts ho farem possible!

Posa't en contacte amb nosaltres i t'informarem:
encantsnous@encantsnous.com
Tel. 932451055 / 601135418

Vine! Busca! Compra!

Línia 2 - Encants
Parades 26, 121, 218
33, 34, D50, H10, V23, B24, 62
Pàrquing clients: València 511
eixencantsnous
www.encantsnous.com
encantsnouseix
encantsnouseixcomercial

Encantsnous

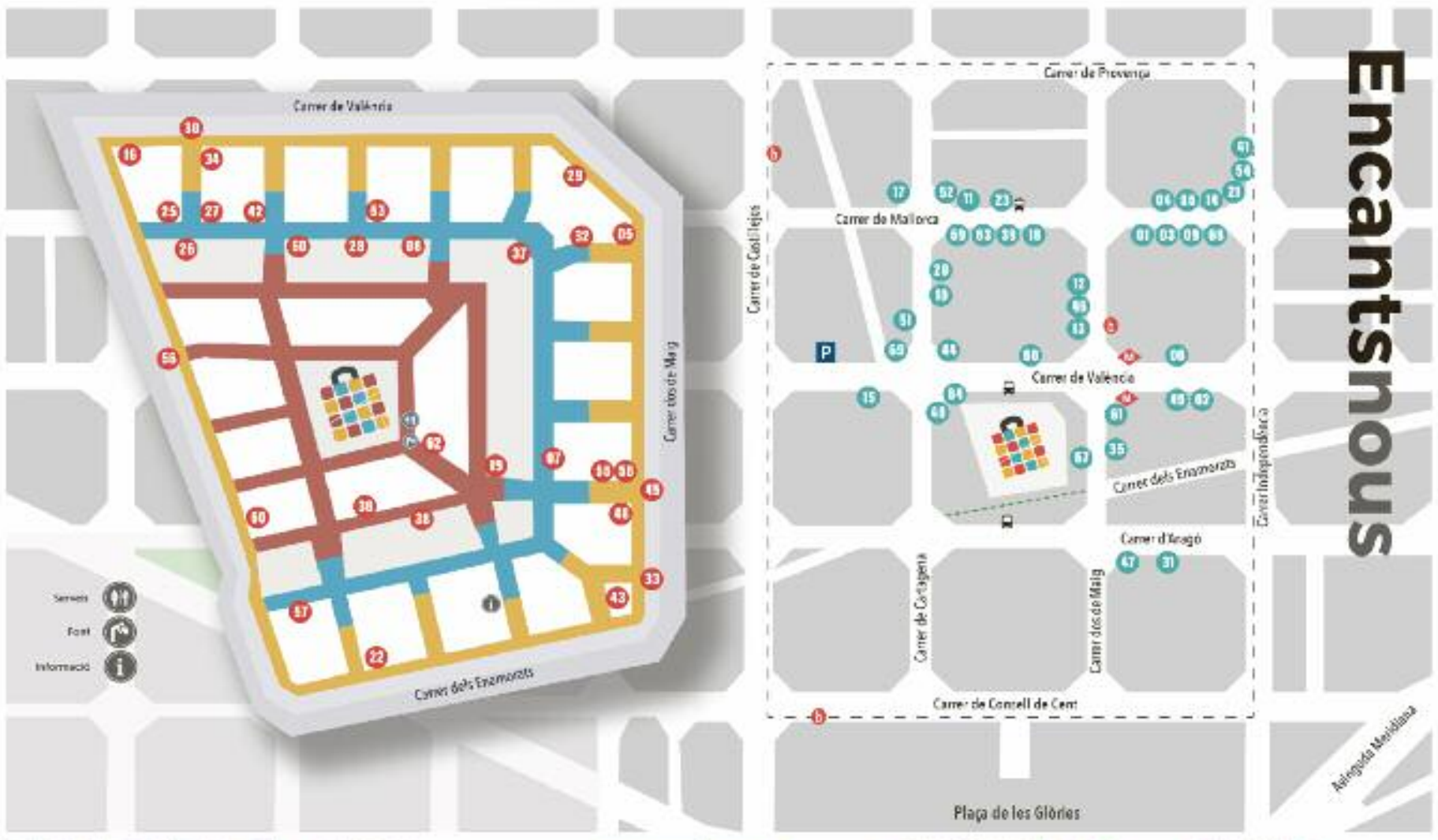

30. PURA VIDA

ADMINISTRACIÓ

01 AssessoCat
Mallorca, 526, bis
T.93 192 49 96 / 644 202 708
asesoriaassessoria@yahoo.com

AGÈNCIA DE VIATGES

02 OUTLET VIATGES ENCANTS
València 560, bis. local 1
T.93 165 59 91 / 615 575 767/2
www.outletviatgesencants.com

03 TAG TRAVELLING
Mallorca, 532 T.93 246 39 80 / 640 956 817
info@tagtravelling.com

ALIMENTACIÓ

04 PASTELERIA MENDIETA
Mallorca, 517 T.93 435 52 45

05 PURA VIDA LATINOS
Dos de Maig, 229, A-35
T.673 460 880 / 722 382 549

06 XARCUTERIA TOBEFLIA
Valencia 555, bis. 1ª
T.93 246 40 29 /608 226 227
xarcuteria@tobeflia.net

ARRANJAMENT DE ROBA

07 COSTURAS SECRET
Dos de Maig, 223, B-24/26 i A-27 bis
T.93 809 14 42

BAR - RESTAURANT

08 BAR SUSANA
València, 542, B-35
T.93 531 25 70 / 666 53 75 72
barsusanadelsencants@gmail.com

09 BAR LONDRES 2
Mallorca, 532 T.93 231 72 07

10 SAN VIERNES
Cartagena, 220 T.93 704 90 85

BUGADERIA

11 BUGADERIA SOSNET
Mallorca, 481-485 T.93 456 23 95

EDUCACIÓ

12 ESC. VEDRUNA IMMACULADA BARCELONA
Dos de Maig, 247-251 T.93 246 32 00

ESTANC

13 ESTANC BARCELONA 252
Dos de Maig, 238 T.93 246 30 88

14 ESTANC DEL BARRI
Mallorca, 521 T.93 231 15 10

FERRETERIA

15 ARAM IMPORT
València, 524-526
T.93 247 88 80 / 671383448
aramimport@hotmail.com

16 FERRETERIA TONI
València, 534, A-56
T.93 232 50 58 / 615 861 444
ferreteriatoni@hotmail.com

GIMNÀS

17 CLUBS CLAROR
Cartagena, 231-239 T.93 435 05 66
www.claror.cat

18 VIVAGYM
Mallorca, 508
www.vivagym.es

HERBOLARI

19 HERBOLARI NATURA
Dos de Maig, 223 C14
T.93 246 19 45 / 610 71 05 23
fluis.corrales@gmail.com

20 PURA VIDA
Cartagena, 222, tenda T.93 351 93 12
puravida@shencorpore.es

INFORMÀTICA

21 CASA MECANOGRAFA
Independència, 305, local 2 T.93 433 40 37

22 PCinstant Informàtica
Enamorats, 85, A-5 T.93 530 92 53
info@pcinstant.com

IMMOBILIÀRIA

23 FINCAS PUENTE
Mallorca, 485 T.93 474 32 40 / 661 638 819
info@fincaspuente.com

24 PUCHADES RODRIGO
Gran Via de les Corts Catalanes, 630 4t
T.93 259 52 50

JOGUINES VINTAGE I COL·LECCIONISME

25 ARCOLIPOTOYS
València, 536, B-52 T.627 096 706
arquetoys@gmail.com

26 RETRO TOYS STORE
València, 536, B-47 T.665 96 96 83

27 TANNHÄUSER
València, 538, B-50 T.608 835 749
tannhausertoys@gmail.com

JOIERIA, RELLOTJERIA I BIJUTERIA

28 CHIC by Mercè
València, 542, B-39 T.697 162 481
chic.encants.bcn@gmail.com

29 JOIERIA-RELLOTGERIA MERCÈ
València, 546 A41-42 T.93 265 20 53

LLAR, DECORACIÓ I MOBILIARI

30 CORTINES JOVÉ
València, 538, A-62
T.93 265 12 38 / 625 053 180
carles.jove@hotmail.es

31 JONOMISA DESCANS
Aragó, 546, local 1
T. 93 247 34 64 / 600 502 157
jonomisadescans@gmail.com

32 LLUMS AGRIPINA-1
Dos de maig, 229 B 36 i 36 bis T.620 792 341

33 LLUMS FER-ROM
Dos de Maig, 221, A-19 i 22
T.93 265 18 65 / 666 374 621
ferrom-rom@hotmail.es

34 MARCS I QUADRES
València, 538, A-59
T.93 231 94 24 /648 495 787
martaenavarrosolsh.com@gmail.com

35 MOBLES SAYEZ
Dos de Maig, 222 T.93 246 38 72
www.mueblessayez.com

36 SANCHO MOBILIARI
Enamorats, 85-87 C5-9
T.932314954 /661964239
sanchomobiliari@gmail.com

60. COCIRAMA

37 TEIXITS BORBÓN
València, 544, B-33
T.93 231 63 08 / 669 725 786
info@teixitsborbon.com

38 TENGO MUEBLE
València, 538, A-59 T.932 31 74 15
www.tengomueble.es

39 VITAL-LUT
Matalassseria i complements
Mallorca, 506
T.93 247 12 31 / 606 807 690
lvilagut@vital-lut.com

LOTERIES I APOSTES DE L'ESTAT

40 ADMINISTRACIÓN DE LOTERIA L'ENCANT DE SAGRADA FAMILIA
Cartagena, 206, tda.2 T.93 280 95 75

MASCOTES

41 SIRIMAQUARIS - Botiga Animals
Independència, 305 T.93 347 03 07
sirimaquaris@yahoo.es

MERCERIA I LLENCERIA

42 CALZETA
València 538, B48 T.93 603 51 12
calzetabcn@gmail.com

43 LA MERCERÍA DELS ENCANTS
Enamorats, 85, A-17 T.667 241 013
www.lamerceriadelsencants.cat

44 LLENCERIA MAGDA
València 523-525 T.93 531 25 00

45 LLENCERIA MARTA
Dos de Maig, 223 A24 T.688 535 369
marta_ruiz1960@hotmail.com

PAPereria, LLIBRERIA I COPISTERIA

46 LA CARPETA PETITA
Dos de Maig, 241 T.93 113 90 39
lacarpetapetita@gmail.com

PERFUMERIA I DROGUERIA

47 BRISCHE COSMETICS
Aragó, 538 T.93 231 38 55 / 630 662 117
www.brische.es - brische@brische.com

48 COSMÈTICA REGALS MARTA
Dos de Maig,221 A-21 T.650 471 760
martaur67anna@gmail.com

PERRUQUERIA, ESTÈTICA I BELLESA

49 FLORBOR
València 558, baixos
T.93 231 56 06 / 644 747 673
florbor@gmail.com

50 LA PELU DELS ENCANTS
València, 540 C30
T.93 265 20 08 / 681 235 343
lapeludelsencants@hotmail.com

51 MARIABÉ PELUQUERÍA Y ESTÉTICA
Cartagena, 213
T.93 435 61 84 / 680 625 640

52 PELUQUERÍA-ESTÉTICA CAPELLÁN
Mallorca, 479 T.93 504 52 93

53 UNGLES D'ENCANT
València, 540, B-44
T. 932307661 / 664 218 275
unglesdencant@gmail.com

53. UNGLES D'ENCANT

PIROTÈCNIA

54 PETARDOS CM
Mallorca, 521
T.93 853 96 04 / 647 493 782
www.petardoscm.com

ROBA I COMPLEMENTS

55 ALBERT CALZAIS
Dos de Maig 223 A-21bis T.607 234 919
albertcalzais@gmail.com

56 BARBINOK DRESS
Enamorats, 81-83, A-70 T.625 220 756
barbinokdress@gmail.com

57 CAMISERIA CAMPS
Enamorats, 81-83 B-2/4 T.93 245 84 53
montcamps@hotmail.es

58 MODA INFANTIL-MADÓ SARA
Dos de Maig, 223 A23 T.670 312 490
sivamontoro.13@gmail.com

59 PELETERIA ZERBAS
Mallorca, 502, local
T.93 435 05 88 / 619 852 083
mercedeszerbas@gmail.com

59. PELETERIA ZERBAS

REFORMES, CUINES I BANYS

60 COCIRAMA
Enamorats, 81-83, A-73, A-78, F-3,4,7
T.93 232 69 70 / 682 050 618
cocirama@cocirama.es

61 DON BAMY CUINA
Valencia, 550
T.93 512 45 90 / 682 661 060
donbamy@donbamy.com

62 LAMPISTERIA CHRISTIAN ROBLES
Dos de Maig, 223, D-7
T.661 165 478
lampisteriachristianrobles@gmail.com

SALUT

63 BALANCE MEDICAL CENTER
Mallorca, 504 T.93 147 65 31

64 FARMÀCIA ENCANTS
Valencia, 530, baixos T.93 232 30 55

65 FARMÀCIA GONZÁLEZ SOLÀ
Mallorca, 519 T.93 435 68 85
fmolgonzalez@farmaciaroca.com

66 ÒPTICA CLOT
Valencia, 538, local 2 T.93 232 67 65

67 PODÒLEG MIGUEL CUESTA
Dos de Maig 223, 1r 2ª T.93 245 48 29
micuesta1@gmail.com

20 SHEN CORPORE
Cartagena, 222, tenda T.93 351 93 12
contact@shencorpore.es

TALLER MECÀNIC

68 MOTOS BARCELONA
Mallorca, 556, T. 93 245 90 75 / 687 178 349
info@motosbarcelona.net

TELEFONIA

69 YOIGO
Valencia, 521 T.93 539 07 07/ 722 181 800

Per a molts joves, la idea de tenir un habitatge propi s'ha convertit en un somni. Foto: Albert Alexandre

Jove busca pis: expulsats del mercat

Una persona jove que volgués viure sola a l'àrea metropolitana de Barcelona hauria de dedicar pràcticament tot el seu sou al lloguer. De fet, només un de cada quatre catalans menors de 29 anys s'emancipen. Catalunya és una de les regions de tot Europa on marxar de casa dels pares costa més

Van sortir al mercat laboral amb la crisi econòmica del 2008. Dotze anys després, quan tot just començaven a viure amb certa normalitat, han d'enfrontar-se a una nova crisi, aquest cop sanitària.

Ser jove avui dia no és senzill. "Tenim la sensació de viure en una espècie d'apocalipsi en la qual res va bé", explica el president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), Guille Chirino. Es refereix a la múltiple crisi que les persones d'entre 16 i 34 anys estan vivint actualment: econòmica, ecològica, sanitària, laboral, residencial...

IMPOSSIBLE EMANCIPAR-SE

En el cas de Barcelona i la seva àrea metropolitana, totes aquestes problemàtiques tenen una expressió cruenta, però el problema residencial pren una dimensió encara més dura que a la resta de Catalunya. L'habitatge s'ha convertit en un tema central en les converses d'un jovent que té la mateixa edat que els seus pares quan aquests es compraven la primera casa. En el seu cas, però, i a diferència dels seus progenitors, la idea de tenir un habitatge propi s'ha convertit en moltes ocasions en un somni.

Semblen paraules exagerades, però les xifres no enganyen. En un estudi publicat pel mateix CNJC el passat mes d'octubre, es demostra que cada cop són menys els joves que s'emancipen. Mentre que l'any 2008 el 32% de les persones menors de 29 anys s'havien independitzat, ara només ho fan el 24%. L'edat d'emancipació a Catalunya se situa, de fet, als 29 anys, mentre que en altres països, com per exemple Dinamarca o Suècia, aquesta xifra gira entorn dels 20 anys, segons dades de la Comissió Europea.

L'ATUR I ELS SOUS BAIXOS

Gran part d'aquesta realitat té relació amb l'atur juvenil que registra Catalunya: mentre que el 2008 se situava al 12,4%, avui gairebé 19 de cada 100 joves estan a l'atur. Així mateix, els sous també resulten determinants per explicar els motius pels quals els joves no s'emancipen. El 2010 el sou mitjà brut d'un jove de 25 anys era de 1.176 euros, mentre que el 2017 ja només era de 931.

Amb tot, si hi ha un motiu principal pel qual els joves de l'àrea metropolitana de Barcelona no abandonen la llar familiar és el preu dels pisos i la dinàmica abusiva del sector immobiliari. "La Unió Europea recomana que el sou que una persona destini a pagar la casa giri al voltant del 30%, però actualment aquest llindar no es compleix en el cas del jovent, que paga molt més per l'habitatge", explica Chirino.

Al territori metropolità, els preus dels pisos se situen al voltant dels 850 euros, més de 100 euros per sobre de la mitjana catalana. Aquest fet comporta que, si una persona jove assalariada volgués viure sola, hauria de destinar pràcticament tot el seu sou al lloguer. A la pràctica, els joves dediquen més del 50% a pagar el pis. En el cas de la compra d'immobles la situació és una mica diferent, ja que segons dades del CNJC els joves destinarien el 75% del seu sou a pagar la hipoteca si visquessin sols.

NI DE COMPRA NI DE LLOGUER

En aquest sentit, el Javi, un jove de 25 anys de Sant Fost de Campsentelles que actualment viu a casa dels seus pares, explica que ell directament s'ha plantejat comprar un pis perquè "al final la hipoteca et surt més barata". Ho vol fer sol i per això no té cap mena d'esperança de trobar un lloc al municipi on ha nascut i on el preu del lloguer ronda els 829 euros. Una cosa gens estranya, ja que el 76% dels joves afirmen que l'habitatge els impedeix viure allà on han nascut. "A Martorelles o a Mollet hi ha pisos més vells i són més barats, però fins i tot així encara ara no puc plantejar-me marxar de casa dels meus pares, perquè una entrada d'hipoteca ronda els 40.000 euros", diu el Javi, el qual explica que el seu sou és de 1.200 euros mensuals i que, en el seu entorn, "algú de 25 anys que guanya això és el ric de la colla". "Però si pagues 800 euros per un pis, què et queda per viure?", reflexiona.

"Jo he volgut marxar de casa des que vaig tornar d'Erasmus amb 21 anys, però plantejar-me fer el pas no ho he fet fins ara... Malgrat que sé que fins que no pagui el crèdit del cotxe que necessito per treballar i que s'acaba d'aquí a dos anys i mig no podré prendre la decisió d'una manera realista", explica. Tot i que sap que podria compartir pis, ell vol "independitzar-se del tot". Per ara, amb els seus pares hi viu bé.

En moltes ocasions s'ha estigmatitzat la joventut metropolitana per no independitzar-se, però el cert és que, com en el cas del

39 m² i ratolins

La Diana fa tres anys que viu al Raval de Barcelona. Ho fa amb la seva parella en uns baixos de 39 metres quadrats i afirma que el confinament ha estat molt difícil perquè l'immoble té poca llum. A més, tot i que ella està treballant amb un contracte temporal, la seva parella ha entrat en un ERTO. El mes de juny va rebre un burofax de l'empresa Vivenio en el qual la instaven a renovar el contracte amb una forta pujada de preu. Dels 520 euros que pagaven passaven a pagar-ne 750 durant tres anys i, a partir del quart any, el preu s'enfilava fins als 1.000 euros. "Això és frau de llei", explica la Diana. "I tot això per un pis amb problemes de calefacció i unes plaques solars que ens van vendre que mai han funcionat... Fins i tot vam tenir una plaga de ratolins que no em van solucionar i per la qual vaig haver de comprar un gat", diu.

"L'única manera de seguir aquí era assumir el preu, perquè trobar un pis amb el meu contracte temporal i amb l'ERTO de la meva parella era pràcticament impossible; tothom et rebutja", lamenta. Ell va estar molt nerviós durant unes setmanes, "buscant pis com un boig", però ràpidament va veure que no era viable pagar entre 800 i 1.000 euros per un pis nou, amb una fiança de 3.000 euros.

La parella havia llogat el pis a Solvia, la immobiliària del Banc Sabadell, però més tard el va comprar Vivenio. Amb tot, qui realment enviava el burofax no era Vivenio sinó Azzam, el servei de gestió immobiliària del fons voltor Azora. "Azzam és una empresa que s'encarrega d'apujar els preus dels pisos per guanyar comissions", relata la Diana.

Des de fa temps, la jove està vinculada al Sindicat de Llogateres i això la va fer sentir apoderada respecte a les grans firmes immobiliàries. "Vaig mirar si a la finca hi havia més pisos en la mateixa situació que nosaltres i, quan vaig veure que era així, vaig decidir organitzar el veïnat", explica la Diana. Davant d'això, Vivenio va contactar amb ella i li va demanar que "deixés les pressions", oferint-li un contracte de 675 euros durant tres anys que mai es va concretar en res. "Volen que fem un moviment en fals", alerta.

La immobiliària va demanar a la Diana que "deixés les pressions" després que organitzés el veïnat de la seva finca a favor dels lloguers dignes

El setembre es va allargar la pròrroga dels lloguers per la crisi sanitària i fins al 31 de gener la Diana i la seva parella seguiran pagant un preu just. Després d'això hauran de seguir lluitant per una vida digna.

Javi, hi ha molts impediments per poder abandonar la llar familiar, sigui comprant o llogant.

LA JUNGLA IMMOBILIÀRIA

Quan l'Emma i l'Amaia, juntament amb dues amigues més, van decidir marxar de casa, van haver de demanar als pares que les avalessin. Ara viuen en un pis al barri de Gràcia de Barcelona pel qual paguen 1.100 euros al mes i consideren que gaudeixen d'una "situació privilegiada". Tenen un pis amb llum, quatre habitacions grans i un menjador i cuina espaiosos. Reconeixen que en comparació amb amics i amigues seves es podria dir que tenen una situació millor, però quan hi pensen acaben per concloure que un mercat immobiliari que fa que un dret es converteixi en un privilegi no funciona com hauria de fer-ho.

Després de tres anys han hagut de renovar el contracte. "Al principi ens oferien un augment de 1.000 a 1.100 euros i com que les coses estan com estan vam voler acceptar-ho corrents", expliquen. Va ser quan van rebre el nou full de condicions que van començar a sospitar. "Hi havia clàusules molt abusives, com per exemple que la immobiliària no s'encarregaria d'arreglar cap desperfecte. Quan vam entrar en aquest pis no estava en bon estat", diuen fent bona l'estadística del CNJC que afirma que el 28,8% dels joves viuen en pisos en mal estat i que el 56% han viscut algun tipus d'abús en els contractes.

Molts menors de 30 anys desconeixen totalment com funciona el mercat immobiliari quan s'enfronten al seu primer lloguer. Pisos en mal estat, preus abusius, contractes que queden fora de la Llei d'Arrendaments Urbans, fiances desorbitades... Segons explica el CNJC, quan es tracta de persones joves, moltes immobiliàries o propietaris decideixen no llogar-los el pis –cosa que és una discriminació per raó de condició– o hi veuen una oportunitat per poder aplicar-los contractes abusius i molt beneficiosos. "Hi ha un rerefons de poder adult", diu l'Emma per afegir que, en el seu cas, el pitjor moment va ser quan van haver de renovar el contracte.

En els mateixos termes s'explica el Marc, de 29 anys. "Em van voler apujar el lloguer a través d'una pròrroga d'un any, la qual cosa és totalment il·legal perquè els augments de la renda només es poden fer si firmes un contracte nou", detalla aquest jove que no ha volgut donar el seu nom real perquè encara està en tràmits de negociació per no haver de marxar del pis on ha viscut 7 anys. "No són gens agradables les trucades amb els propietaris, em violenten molt", afirma. En el seu cas, haver entrat al Sindicat de Llogateres ha fet que pugui afrontar més tranquil·lament aquestes situacions. "Les trucades em costen, perquè a ningú li agrada haver-se de barallar, però com que les preparo amb el Sindicat estic molt més segur dels drets que tinc", conclou.

La taxa d'emancipació a Catalunya ronda els 29 anys i el 76% dels joves que marxen de casa dels pares afirmen que l'habitatge els impedeix viure allà on han nascut

Gairebé un 30% dels joves viuen en pisos en mal estat i el 56% han patit algun tipus d'abús en els contractes. Un de cada dos diu que ha tingut problemes per arribar a final de mes

Tampoc ha volgut donar el seu nom real l'Aina, de 25 anys, perquè fa gairebé un any el seu cas va aparèixer als mitjans de comunicació i va tenir problemes amb la immobiliària, que l'acusava de difamació. El seu cas explica a la perfecció la violència del mercat dels pisos cap al jovent. "Amb la meva germana llogo el pis on va viure el meu avi durant més de 50 anys", relata. Tot i que amb el nou contracte van començar pagant 450 euros durant el primer any, ja en el segon els en van exigir 950. "Actualment fem feines d'economia submergida i temps parcial mentre estudiem", diu l'Aina. Quan no van poder fer front als pagaments, en plena fase de confinament a l'abril, van haver de deixar de pagar i ara la immobiliària els exigeix 4.000 euros de deute. "Volem viure a l'Eixample de Barcelona, on ha viscut la família tota la vida, però ja des de fa temps viure aquí és impossible i hi ha molts desnonaments invisibles", explica.

ANGOIXA I SALUT

Aquestes històries posen l'alarma sobre la situació del jovent en el mercat de l'habitatge. A l'àrea metropolitana el 48,1% de les persones menors de 34 anys afirmen que han tingut problemes per arribar a final de mes i, segons l'Enquesta a la Joventut de Barcelona 2020, un de cada quatre joves ha tingut dificultats per pagar el lloguer a causa de la Covid. Són xifres econòmiques que n'amaguen d'altres igualment punyents: el 40,7% dels joves s'han sentit angoixats en els darrers dos anys per la seva situació econòmica; el 16,3% han hagut de deixar els estudis o no han pogut començar els que volien; el 13,8% han reduït el consum d'aliments bàsics i el 10% han reduït o endarrerit la compra de medicines i, fins i tot, les visites al metge.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Nadal | L'acte d'encesa dels llums, el 26 de novembre

L'acte d'encesa dels llums de Nadal es farà el pròxim 26 de novembre. Enguany es farà un espectacle artístic dirigit per Sol Picó a la plaça Comercial del Born. Aquest Nadal s'il·luminaran més de 100 quilòmetres de carrers a tota la ciutat.

El Gremi de Restauració exigeix la dimissió de Vergés

RESTAURACIÓ El Gremi de Restauració va exigir el 16 de novembre la dimissió de la consellera de Salut, Alba Vergés, després que es fes públic un nou esborrany de desescalada que preveu una obertura del 30% de la restauració entre les sis del matí i les cinc de la tarda. "És una proposta de fireta, no es pot reactivar el sector amb condicions de mínims. Sota l'aparença d'obrir es manté un tancament encobert que arruïna encara més les empreses", va afirmar el director del Gremi, Roger Pallarols, en declaracions a *TV3*.

Pallarols és molt crític amb la consellera Vergés. Foto: M. Casado Pla / ACN

Roger Pallarols creu que la consellera Vergés "està superada per la situació"

Segons Pallarols, Vergés està "clarament superada per la situació" i és "incompetent". "Tothom toca de peus a terra menys la consellera", va afegir. El president del Gremi va defensar la proposta dels restauradors, que inclou una desescalada en tres fases, i que va afegir que "s'ha fet seva" la conselleria d'Empresa dirigida per Ramon Tremosa.

Les paraules de Pallarols van tenir resposta des del grup municipal d'ERC. El seu portaveu, Jordi Coronas, va afirmar que "es pot ser crític amb la decisió del Govern però entrar en valoracions personals és un error, sobretot quan els resultats a Catalunya avalen les mesures decretades". Coronas, tot i això, va voler deixar clar que entén i comparteix la preocupació del sector de la restauració.

Campanya de JxCat per reivindicar el comerç de barri

COMERÇ JxCat ha impulsat la campanya 'Compra al barri!' amb l'objectiu de reivindicar el comerç local de la ciutat. El 14 de novembre el partit va dur a terme una primera acció que va consistir a enganxar 10.000 cartells en els carrers dels entorns dels 39 mercats municipals de la ciutat.

Segons la presidenta del grup municipal de JxCat, Elsa Artadi, "depèn de tots nosaltres que el comerç de proximitat pugui mantenir les persianes aixecades". Artadi va reivindicar la importància del comerç local de la ciutat perquè dona "vida, llum i seguretat i és el tret definitori de la ciutat". La cap de files de JxCat ho va fer des de davant del Mercat de la Sagrada Família.

A l'acció del 14 de novembre hi van participar 300 afiliats, regidors i diputats a Madrid i al Parlament de la formació independentista.

Elsa Artadi mostrant un dels cartells de la campanya. Foto: Carola López

Sanejament sostenible, la clau per a abordar els reptes de les ciutats del segle XXI

Aigües de Barcelona posa a la disposició dels municipis una innovadora solució que monitora les aigües residuals i anticipa els rebrots

L'aigua és la font de la vida i aquesta pandèmia ha deixat clar, més que mai, la seva estreta relació amb la salut i la higiene. Disposar de subministrament d'aigua i sanejament de qualitat constitueix la millor protecció contra nombroses malalties infeccioses. Ara, a més, l'estudi de la petjada que deixem en les aigües residuals s'ha convertit en un potent instrument per a seguir el grau de prevalença del coronavirus i per a anticipar possibles rebrots de la malaltia.

Per a rastrejar el virus en els embornals i en tot el sistema de sanejament de les ciutats, Aigües de Barcelona ha desenvolupat COVID-19 City Sentinel, una eina que monitora les aigües residuals i detecta i quantifica la presència en elles del coronavirus SARS-CoV-2. Aquesta innovadora solució combina un pla de mostreig, anàlisis ràpides i l'accés a un observatori digital. Una gran ajuda per a anticipar escenaris i prendre decisions davant el desafiament per a tota la població que suposa la pandèmia.

Laboratoris de referència

Garantir la continuïtat del servei i preservar la salut de les persones són les principals prioritats per a Aigües de Barcelona. Per això, coincidint amb el Dia Mundial del Sanejament, que se celebra el 19 de novembre, la companyia valora la importància del sanejament com a pedra angular per a un nou model de desenvolupament sostenible i eina per a actuar enfront de les noves realitats conseqüència de la pandèmia. Així, l'experiència d'Aigües de Barcelona i el seu coneixement en matèria de xarxes de sanejament i anàlisi en laboratori, són factors que li permeten delimitar per zones d'influència la xarxa del clavegueram de les diferents poblacions i ajudar a identificar els diferents nivells d'incidència del SARS-CoV-2 quan es detecti la seva presència.

Per a rastrejar el virus en els embornals i en tot el sistema de sanejament de les ciutats, Aigües de Barcelona ha desenvolupat COVID-19 City Sentinel, una eina que monitora les aigües residuals i detecta i quantifica la presència en elles del coronavirus SARS-CoV-2

Els laboratoris d'Aigües de Barcelona, referència nacional en control de qualitat de l'aigua i en tècniques avançades com l'anàlisi PCR, són capaces de lliurar resultats fiables en menys de 48 hores a partir de marcadors genètics del virus. Una vegada recollides les mostres representatives i analitzades en el laboratori, els resultats es transfereixen de manera automàtica a la plataforma digital City Sentinel. Aquest instrument permet al gestor públic visualitzar gràficament les dades mitjançant un mapa dinàmic del municipi, dividit per sectors sobre la base de la xarxa de sanejament, la qual cosa facilita seguir l'evolució del virus en les diferents àrees.

Els municipis de Cornellà de Llobregat, L'Hospitalet de Llobregat i Badalona ja compten amb aquesta ajuda per a combatre el coronavirus. La solució, que ha estat implantada en altres poblacions del territori espanyol, ha estat seleccionada pel Ministeri de Sanitat, Consum i Benestar Social com a plataforma per al projecte nacional de seguiment del virus en les depuradores (EDARs) de tot l'Estat.

Un servei essencial amenaçat pel canvi climàtic

El subministrament d'aigua i el sanejament van ser declarats serveis essencials durant la pandèmia. La xarxa de sanejament de les ciutats, que permet tractar i evacuar les aigües residuals, és un equipament estratègic en les polítiques de salut. No obstant això, el canvi climàtic constitueix una seriosa amenaça per a aquesta peça bàsica que va permetre el creixement de les ciutats en els segles XIX i XX.

L'edició d'aquest any del Dia Mundial del Sanejament porta per lema "Sanejament sostenible i canvi climàtic". Hem de ser conscients que els episodis climàtics extrems com a tempestes continuades, inundacions o sequeres poden ocasionar danys en les canalitzacions i suposar un risc de fugida d'aigües residuals.

A més, el compromís amb el medi ambient, la lluita contra el canvi climàtic i una gestió eficient dels recursos fa imprescindible apostar per un model d'economia circular en el cicle de l'aigua. D'aquesta manera, passaria de ser el final del cicle a l'origen d'aquest, amb la reutilització de l'aigua i altres recursos, que permetria fer front a la disponibilitat limitada de recursos i a l'augment de població. Per a aconseguir aquest Sanejament sostenible, és necessari augmentar la inversió en infraestructures que millorin la competitivitat i la resiliència i impulsin una gestió integrada amb visió global responent als reptes de les ciutats del segle XXI.

La Barcelona desconeguda, amb el teu Línia

Coneix els indrets que no surten a les guies

líniaSantMartí

Sempre a prop teu

Fotos: ACN

236 milions d'euros de Salut per recuperar l'activitat ajornada als hospitals

» Es treballa en tres àmbits: intervencions quirúrgiques, proves diagnòstiques i consultes

SALUT ▸ El Departament de Salut ha aprovat un conjunt de programes amb una partida de 236 milions d'euros per recuperar l'activitat sanitària ajornada que es va haver d'aturar a causa de la primera onada de la pandèmia de la Covid-19.

Els centres sanitaris van haver d'alterar la programació durant els mesos de març, abril i maig per centrar-se a donar cobertura als pacients que ingressaven per coronavirus. A finals de juny es va reactivar i, des del setembre, ja s'ha començat a estabilitzar, a l'espera del que pugui passar amb aquesta segona onada.

Per exemple, durant el tercer trimestre s'ha aconseguit realitzar el 95% de l'activitat quirúrgica que es feia el 2019. Unes xifres que s'han assolit gràcies al "comportament i a la responsabilitat extraordinària que demostren tots els professionals sanitaris diàriament", segons Adrià Comella, director del Servei Català de la Salut (CatSalut). Comella també destaca el fet que aquest personal "en cap moment des del mes de febrer ha tingut un període de desconnexió", ja que en un principi va haver de fer front a la primera onada i ara està recuperant al més ràpid possible aquest ajornament. La feina, diu, és "extraordinària".

La partida de 236 milions d'euros incentiva la recuperació als hospitals, assegurant poder pagar més hores i comprar els materials i els equipaments necessaris. Des de Salut es recalca

Més cribratges escolars

ENSENYAMENT ▸ Els consellers de Salut i d'Educació, Alba Vergés i Josep Bargalló, van presentar a finals d'octubre un acord de col·laboració que duran a terme amb les ONGs Open Arms i Creu Roja per a la realització dels cribratges en l'àmbit escolar. Aquest acord permet que les dues entitats s'incorporin formalment en els equips d'atenció primària del Departament de Salut per dur a terme els cribratges escolars.

El conseller Josep Bargalló va declarar que l'acord servirà "per garantir la continuïtat en la política de cribratges a la comunitat educativa". Concretament, va assegurar que permetrà "continuar fent cribratges, ferne més i amb més garanties, i que això no signifiqui una tensió en l'atenció primària", afegint que, de fet, aquest acord "ja estava funcionant". "Creu Roja i Open Arms ja havien anat a les escoles i ja havien fet cribratges, ara volem que continuï aquest suport i que ho faci amb més força", va detallar.

Per la seva part, la consellera de Salut, Alba Vergés, va destacar la importància d'aquesta col·laboració amb Creu Roja i Open Arms per fer proves diagnòstiques de Covid-19. "Volem arribar allà on es necessita i desplaçar-nos-hi", va afirmar la consellera, la qual, a més d'agrair la tasca d'aquestes entitats, va subratllar que la seva feina "permet alliberar i mantenir la prestació de serveis de salut habitual i fer les proves de forma més àgil i completes, i això és molt important".

Tal com va manifestar Òscar Camps, des d'Open Arms ja havien fet uns 13.000 tests massius en 22 dies a escoles de l'àrea metropolitana, mentre que hi ha 20 equips de Creu Roja al territori que en tres setmanes ja havien fet cribratges a més de 300 escoles. ■

185,7 milions d'euros més en polítiques actives d'ocupació

TREBALL ▸ El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha reajustat les seves polítiques actives d'ocupació davant el context de crisi socioeconòmica provocada per la Covid-19 i hi destina 185,7 milions d'euros més per fer front a les conseqüències laborals de la pandèmia i donar suport a persones treballadores, microempreses, autònoms i ens locals. El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani, va presentar aquestes mesures a finals d'octubre.

Aquest pressupost es destinarà bàsicament al foment de la contractació (especialment de col·lectius amb més risc i dificultats d'accés al mercat laboral); a ajuts a treballadors per compte propi i microempreses per al manteniment de l'ocupació; al foment de la formació (prioritzant les persones treballadores que han estat o estan afectades per un expedient de regulació d'ocupació); a reforçar les polítiques d'orientació laboral i a donar suport a ajuntaments i consells comarcals per al desenvolupament econòmic i social local. També inclou una nova partida de suport a la inserció laboral de persones amb discapacitat a través dels Centres Especials de Treball.

El conseller el Homrani va destacar que "l'objectiu que centra totes i cadascuna de les accions del Departament en aquests moments és donar suport a les persones, mantenir els llocs de treball i la idea bàsica que la millor política social és el treball, i el treball de qualitat". "Davant un impacte important de la Covid-19 en el món del treball, hem decidit reajustar les polítiques actives d'ocupació per poder donar una millor resposta a persones treballadores, microempreses, autònoms i ens locals", va insistir. "No tenia sentit mantenir una programació clàssica: hem fet una redefinició en l'actual context, com ja vam fer prèviament en el primer pla de xoc per l'ocupació del maig", va argumentar el Homrani. Un exemple en són les ajudes directes a persones autònomes i microempreses amb el compromís de mantenir l'ocupació. Una convocatòria exitosa que ara s'ha ampliat. ■

que l'objectiu primordial d'aquesta segona onada és no haver d'ajornar activitat. "No ens podem permetre tornar a parar-ho tot", remarca el director del CatSalut.

PRIORITZANT ELS MÉS GREUS

El Servei Català de la Salut centra l'anàlisi en tres àmbits als hospitals: intervencions quirúrgiques, proves diagnòstiques i consultes. La repercussió directa de la caiguda de l'accessibilitat recau principalment en el temps de demora dels pacients i en l'activitat dels tres àmbits. Cal tenir en compte que una de les raons per les quals el volum d'activitat es va reduir va ser per baixar al màxim la circulació de les persones als centres sanitaris i protegir el sistema, que estava fortament pressionat.

La crisi sanitària va provocar que es fessin 20.000 intervencions quirúrgiques menys que l'any anterior. 4.000 van ser les actuacions que es van poder fer durant l'abril, respecte a les més de 30.000 que s'havien fet durant el mateix període de l'any passat. Xènia Acebes, directora de l'Àrea Assistencial del CatSalut, remarca que han "posat la directa en els processos més greus, aquells que poden posar en risc la vida de les persones".

La recuperació, detallen des del Departament de Salut, s'està fent prioritzant les patologies més crítiques, d'un risc més elevat i amb més càrrega de la malaltia per a les persones. I la tendència és positiva, asseguren, mentre esperen poder aguantar el cop de la segona onada de la pandèmia. ■

Esports

Esports urbans | La ciutat celebra el 10è ImaginExtreme

El Parc del Fòrum va ser l'escenari, el primer cap de setmana d'aquest mes, del 10è ImaginExtreme, una de les cites de referència en *action sports* i *urban lifestyle*. Durant els dos dies es van celebrar proves de modalitats com *BMX, scooter*, *roller freestyle* i *skateboard*.

Mala ratxa del Sant Martí: quatre jornades sense guanyar

Pau Arriaga
SANT MARTÍ

L'últim partit dels liles va ser un empat a Pontevedra. Foto: SD Teucro

La temporada 2020-21 havia començat amb dues victòries consecutives per a l'Handbol Sant Martí de Lorenzo Rueda... però des del passat tres d'octubre els liles encadenen tres partits sense guanyar (tres derrotes i un empat). A aquesta mala ratxa cal sumar-hi que el partit del passat diumenge 14 contra el Bordils va acabar ajornant-se perquè al parquet del Pavelló de la Verneda s'hi va fer un manteniment amb un producte que va deixar el sòl amb massa risc de relliscar per als dos equips.

Així, els de Lorenzo Rueda estan a l'espera que la Federació Espanyola fixi una nova data per a un dels derbis catalans de la Divisió de Plata, mentre que la resta de cites de la recta final d'aquest mes seran un desplaçament a la pista de l'Atlético Novás gallec i, si la pista ho permet, un derbi el dia 28 contra el Barça B. El desembre també començarà a la Verneda, amb un partit contra l'Sporting Alicante el dissabte 5 del mes que ve.

EN LÍNIA ASCENDENT

Per la seva banda, l'Handbol Poblenou atravessa una dinàmica positiva després d'un petit sotrac de resultats que es van concentrar a finals de l'octubre. Els poblenovins segueixen intractables a la Mar Bella (on han guanyat tres partits i només han cedit un empat contra la Salle Montcada) i estan millorant també les seves prestacions a domicili.

Els darrers partits del mes per a l'equip seran a Sabadell contra un CAS en hores baixes, mentre que el dissabte 28 l'equip que passarà per la Mar Bella serà l'Handbol Banyoles.

Derrotes en waterpolo i rugbi: inicis discrets del CN PobleNou

Els resultats del CN PobleNou en l'arrencada del curs 2020-21 no estan sent els millors, ni per al sènior de rugbi ni per al de waterpolo. I és que, de moment, els quatre partits que han jugat els equips s'han saldat amb els mateixos resultats: derrotes.

Els de Yuri Colet van estrenarse el passat divendres 13 a la piscina d'un dels cocos de la categoria, el CN Molins de Rei, i tot i que van donar la cara van acabar cedint (13-9). Més dolorosa, en canvi, va ser l'ensopegada a Can Felipa contra el Málaga, en un partit boig (15-16) que s'havia jugat uns dies abans. La Latina i CN Montjuïc (aquest darrer ja al desembre) seran els pròxims rivals del conjunt poblenoví.

Per la seva banda, el conjunt de Graham Smith no ha tingut opcions de guanyar en cap de les dues primeres jornades. El CNPN va perdre de forma clara a Saragossa contra la Universidad San Jorge Fénix (48-0) i a casa contra l'RC l'Hospitalet (12-46). Superat aquest tram exigent contra dos dels millors equips de la Divisió d'Honor B, l'equip tancarà el mes amb un desplaçament al camp dels Gòtics i un partit a la Mar Bella contra l'Akra Bárbara.

Foto: CNPN

La Barcelona desconeguda, amb el teu Línia

Coneix els indrets que no surten a les guies

líniaSantMartí

Sempre a prop teu

Viu en línia

videojocs | Call of Duty: Black Ops Cold War

El joc de guerra més famós ja té nova entrega, la història de la qual es desenvolupa en els anys de la Guerra Freda. Disponible per a PC, PS4 i 5, Xbox One i Xbox Series X.

No t'ho perdis

Zoom Festival

La 18a edició del Zoom Festival, el festival internacional de continguts audiovisuals de Catalunya, se celebrarà en línia entre el 24 i el 19 de novembre. Sota el lema 'Believe!' (creure, en anglès), aquesta edició fa una crida a la confiança en els productes audiovisuals fets a casa nostra. El festival s'inaugurarà amb *100×100 Tito*, un documental en record a l'entrenador del Barça Tito Vilanova. En total, aquesta 18a entrega comptarà amb 45 produccions de cinc seccions diferents: Ficció, Cultural i divulgatiu, Entreteniment, Esports i Informatius.

Famosos

La de Katy Perry (Santa Bàrbara, Califòrnia, 1984) és una de les veus habituals a les ràdios d'arreu del món des del 2008, quan es va donar a conèixer amb l'èxit *I kissed a girl*. Anys després, per cert, va dir que es penedia de la lletra d'aquesta cançó perquè reproduïa "un parell d'estereotips". Sigui com sigui, des d'aleshores s'ha mantingut com una de les cantants més exitoses, arribant a fer el prestigiós concert de la mitja part de la Super Bowl el 2015. Ara, en un any molt especial per a ella –ha sigut mare per primer cop amb Orlando Bloom i ha publicat el cinquè àlbum–, ha col·laborat amb la cantant Aitana per fer el remix de *Resilient*. "És un somni fet realitat", ha dit la jove del Baix Llobregat.

La fitxa

QUI ÉS?

K A T Y P E R R Y

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les grans dives del pop actual
Va fer el salt a la fama el 2008 amb 'I kissed a girl'

QUÈ HA FET?

Col·laborar amb la baixllobregatina Aitana
Han estrenat el remix de 'Resilient' de la mà de DJ Tiësto

A LES XARXES...

Sorpresa positiva
La inesperada col·laboració ha tingut molt bona acollida

Llibres

Per raó d'Estat
Sara González

Com respon l'Estat quan se sent amenaçat, quan veu trontollar el seu ordre o algú en qüestiona la unitat? Quins mecanismes s'activen, fins i tot al marge del govern de torn? Són les preguntes que es fa la periodista Sara González a *Per raó d'Estat* (Ara Llibres), que inclou testimonis de represaliats per l'Estat, així com de Pablo Iglesias, Xavier Trias i Jorge Fernández Díaz.

Teatre

La dona trencada
Francesca Piñón

Francesca Piñón ha adaptat el clàssic de Simone de Beauvoir sobre la violència estructural dels rols de gènere. *La dona trencada* havia d'estar a la Sala Tallers del TNC del 29 d'octubre a l'1 de novembre, però no va poder ser. Per això, aviat arribarà a l'espai virtual que ha creat el teatre. Un espectacle val 5€; la temporada sencera, 29. Al TNC Digital.

Música

Iceberg
Miki Núñez

Onze cançons (de les quals, tres en català) formen el nou àlbum de Miki Núñez: *Iceberg*. Des que va sortir d'Operación Triunfo 2018, el terrassenc ha sabut fer-se un lloc a la indústria musical del país, tal com va demostrar amb *Amuza* –el seu primer treball, que incloïa èxits com *Escriurem*– i ho ha tornat a fer amb els singles *Me Vale* i *Viento y Vida*, del nou disc.

Pelis i sèries

The Crown
Peter Morgan

Netflix ja ha estrenat l'esperadíssima quarta temporada de *The Crown*, centrada principalment en la dècada dels 80. La reina Isabel II (Olivia Colman) veurà amb inquietud com entren a la seva vida dues dones: la primera ministra Margaret Thatcher (Gillian Anderson) i Diana Spencer, que es convertirà en Diana de Gal·les (Emma Corrin). Tres pesos pesants.

EL CONSELL DE LA SETMANA

ESTILS DE VIDA

La vitamina D quan no fa sol

SALUT

Es diu que la vitamina D és la vitamina del sol. I, efectivament, la llum solar és una font molt important de vitamina D. Aleshores, d'on la podem obtenir quan no fa sol?

Als països nòrdics, on les hores de sol es veuen reduïdes al no-res durant els mesos d'hivern, és habitual que la gent prengui suplements de vitamina D. A casa nostra tenim la sort que el sol ens acompanya tot l'any, però és cert que ara, amb l'horari d'hivern, en plena tardor (i, per tant, amb força dies plujosos) i amb la recomanació de no sortir gaire de casa, la nostra dosi de vitamina D disminueix bastant.

Però hi ha maneres de fer que el nostre cos continuï rebent aquesta vitamina, que és essencial per a la salut dels ossos, entre altres coses. En aquest sentit, hi ha aliments que es poden convertir en els nostres aliats. El peix blau n'és l'exemple més clar: el salmó, les sardines, la tonyina i el verat són els peixos que més vitamina D contenen. També en contenen la llet sencera i els seus derivats, així com els ous (especialment el rovell) i alguns bolets, com els xampinyons o els *xiitakes*. Ara bé, sempre que puguis, deixa que et toqui la llum solar.

Les claus

PEIX BLAU
El salmó, les sardines, la tonyina i el verat són els peixos que més vitamina D contenen i, a més, són rics en Omega 3

LACTIS
La llet sencera (i no la desnatada ni la semi) i els seus derivats, com el formatge o la mantega, són aliments rics en vitamina D

OUS I ALGUNS BOLETS
El rovell de l'ou i alguns bolets, com els xampinyons, són fonts de vitamina D

SI POTS...
En la mesura que puguis, surt de casa en les hores de sol: aquesta és la millor manera d'obtenir la teva dosi de vitamina D

Accidentados no saben que tienen derecho a indemnización

INFORME REVELA QUE, EL 80% DE LOS ACCIDENTADOS DE TRAFICO NO COBRAN INDEMNIZACIÓN POR DESCONOCIMIENTO

TRÁFICO La mayoría de los accidentados no saben que tiene que reclamar una indemnización a la aseguradora.
La reclamación deben hacerla médicos y abogados a favor del accidentado, y no la aseguradora que intenta pagar lo menos posible. Hay una empresa, con oficinas en toda España, llamada **Indemnización Directa**, formada por ex-jueces y ex-directivos de aseguradoras, que luchan por conseguir la máxima indemnización, por la vía amistosa, sin acudir a los juzgados, ¡si no es necesario! Trabajan a porcentaje sobre resultados. Han resuelto ya más de 20.000 accidentes y cada año consiguen 10 millones de euros en indemnizaciones. Según comenta su directora Patricia Nieto "estamos orgullosos de ayudar a miles de accidentados, para que cobren la máxima indemnización, en el menor tiempo posible. Cualquier persona puede acceder a nuestros servicios, ya que no pedimos dinero a cuenta, ni cobramos nada, hasta obtener resultados. La mayoría de los clientes vienen recomendados por clientes satisfechos ".

Madrid Ciudad 91 101 9111
Marqués de la Ensenada, 16
Plaza de Colón

Torrejón 91 101 0019
Calle Madrid, 26

Las Palmas de Gran Canaria
Avda. Primero de Mayo, 51
Frente a Correos, 928 400 150

Barcelona 93 100 28 27
Gran Via de Les Corts Catalanes, 426
(Metro Rocafort)

Indemnización DIRECTA
SÓLO COBRAMOS SI USTED COBRA

20 años de experiencia www.indemnizaciondirecta.com

ESQUERRA REPUBLICANA

Sant Martí

Compromís Besòs-Maresme: esperança i futur per al barri

Elisenda Alamany
regidora adscrita al districte de Sant Martí i consellera metropolitana

Soc defensora de la idea que afirma que la millor forma de conèixer un barri és, simplement, passejar-hi acompanyant els seus veïns i veïnes, quelcom que els polítics sovint correm el risc d'oblidar. Al Besòs-Maresme fa temps que hi som, i hem pogut veure i escoltar, de primera mà, els problemes que la zona arrossega des de fa ja massa temps.

La Consol va néixer al barri. Descriu un dels elements més problemàtics: la foscor que porten les nits a causa d'un enllumenat públic del tot insuficient. Un fet que, si li afegim la manca de manteniment de l'espai públic, incrementa la sensació d'inseguretat.

L'Enrique, per la seva banda, viu al Besòs-Maresme des de fa 43 anys. Ens explica els greus problemes que molts edificis tenen al barri. Ens recorda la plaga de l'aluminosi, que afecta uns 1.700 pisos de 37 edificis. L'envelliment dels habitatges ha generat que bona part dels habitants de la zona visquin amb unes condicions que, dit de forma suau, tenen molt marge de millora.

El Besòs-Maresme és un barri que arrossega problemàtiques estructurals des de fa dècades, i que compta amb un dels índexs de renda familiar disponible més baixos de la ciutat. La zona pateix sobreenvelliment de la seva població, un alt índex d'atur i un elevat absentisme escolar, fets que repercuteixen en poques oportunitats laborals per als joves i també per a les dones.

Mentre altres barris propers es beneficiaven de transformacions urbanístiques com les de Diagonal Mar, el Besòs-Maresme es deteriorava, empitjorant clarament les condicions de vida d'un veïnat que des de fa anys va decidir alçar la veu. Un crit de denúncia i atipament davant fenòmens com les ocupacions il·legals d'habitatges per part de màfies o la pèrdua d'activitat productiva de la zona, que ha provocat l'abandonament de molts locals i naus.

Vivim temps excepcionals. La pandèmia i els seus efectes han afegit encara més elements d'incertesa i de canvi a una societat que ja des del 2008 viu convulsament i en constant crisi. I és en aquest context complicat quan les administracions públiques han de donar el millor de si mateixes per oferir respostes a la ciutadania. Arromangant-se, donant exemple, sent ambicioses i proposant solucions.

També és necessari que ho faci l'Ajuntament de Barcelona. El govern Colau-Collboni recentment va presentar la nova ronda d'inversions del Pla de Barris. Una mesura que ens va portar el de sempre amb els darrers equips de govern de comuns i socialistes: molt bones intencions però poca ambició, poca concreció, recursos insuficients i una nul·la visió estratègica de ciutat.

La transformació del Besòs-Maresme no pot esperar més. El barri necessita l'empenta de la institució a través del Compromís Besòs-Maresme proposat per Esquerra, aprovat el darrer plenari, i que fixa les bases per a la renovació total del barri.

Un pla que, en 15 anys, aspira a transformar d'acord amb cinc línies d'acció el Besòs-Maresme i la resta de l'Eix Besòs. La construcció d'habitatge de lloguer social; la millora dels punts foscos i de l'espai públic en general al barri; l'establiment d'ajuts per a la rehabilitació d'edificis i la rehabilitació energètica; la posada en marxa de mesures de reactivació econòmica i d'inserció sociolaboral i, per últim, la confecció d'un pla de seguretat específic per a la zona.

És hora de ser valents. No valen vacil·lacions ni mesures tímides o més promeses incomplertes. És moment d'aprofitar el potencial de la zona i treballar per a la reconversió i perquè el compromís de l'Ajuntament i tota la ciutat amb el barri del Besòs-Maresme sigui una realitat aquest mandat. Territori d'esperança i de futur que pot convertir-se en viver de les millors idees i perspectives de recuperació per a tota Barcelona.

esquerrabcn.cat/districtes @ERCSantMarti santmarti@esquerra.cat www.instagram.com/ercsantmarti/

Barcelona: futur sostenible

Disset objectius socials, econòmics i ambientals

agenda2030.barcelona

BARCELONA
AGENDA 2030

Ajuntament de Barcelona